

ทัศนียภาพใหม่

นางสาว ณหทัย สุทธิประภา

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานที่ศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

ทัศนียภาพใหม่

New perspective

นางสาว ณหทัย สุทธิประภา

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556- 2557

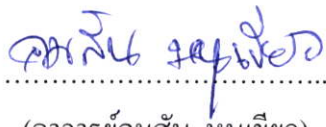
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

..... ม.ล.บุศยมาศ นันทิน
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.บุศยมาศ นันทิน)

..... กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)

..... กรรมการ
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ทัศนียภาพใหม่
	New perspective
ชื่อ	นางสาวณัททัย สุทธิประภา
รหัสนักศึกษา	53020429
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว

บทคัดย่อ

ภาษาภาพที่ใช้ในการสื่อสารงานสถาปัตยกรรมแสดงถึงลักษณะของโครงสร้างสถาปัตยกรรมทางกายภาพ ภาพร่างของโครงสร้างที่ยังไม่เป็นรูปธรรม แต่กลับแสดงให้เห็นแรงบันดาลใจ บรรยากาศ อารมณ์ของผู้วาด อีกทั้งในความเป็นแบบร่างได้แฝงความงามทางทัศนธาตุที่ก่อให้เกิดจินตนาการของภาพก่อนที่จะถูกสร้างเป็นสถาปัตยกรรมต่างๆ มากมายหลายมุมมอง แสดงออกให้เห็นถึงตัวโครงสร้างที่ให้ความรู้สึกที่ต่างกันในแต่ละพื้นที่ การทับซ้อนกันของแบบร่าง ภาพจำลองโครงสร้างของสถาปัตยกรรม ทำให้เกิดภาพของความงามที่แสดงออกให้เห็นถึง รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร บริเวณที่ว่าง ความลวงตาของมิติ ความสัมพันธ์ระหว่างระนาบกับพื้นที่ ความสัมพันธ์ของเส้นและรูปทรง ความงามของแสงเงาที่ตกกระทบบนโครงสร้างจำลอง ความงามของพื้นผิวที่เกิดขึ้นจากโปรแกรม ความไม่สมบูรณ์ของตัวรูปทรง การลดทอนรูปทรง เกิดเป็นองค์ประกอบใหม่ในพื้นที่ของความเป็นดิจิทัล เกิดเป็นภาพเดียวกันที่แต่ละคนมองเห็น ที่จะมีความแตกต่างกันในความเข้าใจและการรับรู้ของภาพ ซึ่งเกิดจากความแตกต่างของประสบการณ์ พื้นเพ ที่จะเกิดขึ้นในใจหรือความรู้สึกของแต่ละบุคคล ความงามที่ถูกซ่อนภายใต้ความเป็นแบบร่างเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าขาดการใช้จินตนาการ และความรู้สึกในการมอง ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความงามเหล่านี้ที่เกิดขึ้นกับโครงสร้างสถาปัตยกรรมของพื้นที่ในมุมมองต่างๆ จึงได้หยิบยืม เส้น สี พื้นผิว รูปทรง มาประกอบสร้างให้เกิดบรรยากาศใหม่ สร้างรูปแบบของภาพในมุมมองของข้าพเจ้าเอง เพื่อให้รับรู้ถึงความงามของทัศนธาตุต่างๆที่เกิดขึ้น เพื่อให้คนดูได้ใช้จินตนาาร่วมไปกับงาน รู้สึกถึงเรื่องราว เนื้อหาที่เชื่อมโยงระหว่างแนวความคิดและรูปแบบของงานผ่านกระบวนการทางจิตรกรรม

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณกองทุนส่งเสริมการศึกษาศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ณัทย์ สุทธิประภา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
1.3 ขอบเขตของโครงการ	5
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	6
2.1 ที่มา	6
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะลัทธินามธรรม	7
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจาก Eric Owen Moss	11
2.4 อิทธิพลที่ได้รับจาก Julie Mehretu	15
2.5 แนวความคิดสร้างสรรค์	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	19
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	20
3.2 กระบวนการสร้างงาน	36
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	37
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	37
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	51
บทที่ 5 บทสรุป	59
บรรณานุกรม	60
ภาพผลงานศิลปะ	61
ประวัติผู้เขียน	66

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

หน้า

1. ภาพผลงานของ Wassily Kandinsky <i>On White II</i>	9
2. ภาพผลงานของ Wassily Kandinsky <i>Composition VIII</i> 1923	10
3. ภาพผลงานของ Piet Mondrian <i>Broadway Boogie Woogie</i> 1942-43	10
4. ภาพของศิลปิน Eric Owen Moss	13
5. ภาพUmbrella	14
6. ภาพร่างงานของ Eric Owen Moss	14
7. ภาพHighlife (of Graceland after C. Abani)	16
8. ภาพStadia I Mehretu, 2004	17
9. ภาพ Stadia II Mehretu, 2004	17
10. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	20
11. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	21
12. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3	21
13. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4	22
14. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 5	22
15. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	24
16. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	24
17. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	25
18. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	25
19. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 5	26
20. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 6	26
21. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	28
22. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	28
23. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	29
24. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	29
25. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 5	30
26. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 6	30
27. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 7	31

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่		หน้า
28.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 8	31
29.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 1	33
30.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 2	33
31.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 3	34
32.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 4	34
33.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 5	35
34.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง	38
35.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง	38
36.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง	38
37.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง	39
38.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง	39
39.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง	40
40.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง	40
41.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หลักขณะผิว	41
42.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หลักขณะผิว	41
43.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หลักขณะผิว	42
44.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หลักขณะผิว	42
45.	ภาพแสดงการวิเคราะห์สี	43
46.	ภาพแสดงการวิเคราะห์สี	43
47.	ภาพแสดงการวิเคราะห์สี	44
48.	ภาพแสดงการวิเคราะห์สี	44
49.	ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น	45
50.	ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น	45
51.	ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น	46
52.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หน้าหนัก	46
53.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หน้าหนัก	47
54.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หน้าหนัก	47

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่		หน้า
55.	ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก	48
56.	ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก	48
57.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่าง	49
58.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่าง	49
59.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่าง	50
60.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่าง	50
61.	ภาพแสดงการวิเคราะห์ห้องค้ประกอบ	51
62.	ภาพแสดงการวิเคราะห์ห้องค้ประกอบ	53
63.	ภาพแสดงการวิเคราะห์ห้องค้ประกอบ	55
64.	ภาพแสดงการวิเคราะห์ห้องค้ประกอบ	57

บทที่ 1

บทนำ

การรับรู้จากสิ่งที่เห็นเป็นวิธีการหลักสำหรับการเรียนรู้ของมนุษย์ การคิดพร้อมกับการขีดเขียนรูปภาพเป็นวิธีการสื่อสารความคิดระหว่างตนเองของนักออกแบบมาตั้งแต่สมัยโบราณ การขีดเขียนภาพเพื่อช่วยในการคิด เป็นการดึงเอาความคิดจากสมองมาถ่ายทอดลงสู่รูปภาพที่เขียนขึ้น และยังเป็นการจัดเก็บข้อมูลลงในกระดาษ หรือลงบนสื่ออื่นๆเพื่อใช้ช่วยในการกระตุ้นความคิด ให้เกิดการพัฒนายังต่อเนื่อง ซึ่งการทำแบบร่างนั้นเป็นการรับส่งข้อมูลจากสายตาเข้าสู่สมอง ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับมา ผสมกับความทรงจำ หรือประสบการณ์ในการเห็นภาพต่างๆที่ผ่านมาในอดีต เมื่อจะเริ่มขีดเขียนตามข้อมูลที่ถูกส่งจากสมอง ซึ่งอาจมีเงื่อนไขอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความสามารถในการวาดภาพ อุปกรณ์ที่ใช้ หรือแม้กระทั่งอารมณ์ในขณะนั้น จากภาพที่ปรากฏขึ้นใหม่ สายตาก็จะรับข้อมูลที่เพิ่มขึ้นจากการขีดเขียนนั้น

ภาษาภาพที่ใช้ในการสื่อสารงานสถาปัตยกรรม ได้แก่ ภาพวาด ภาพเขียนที่ถูกวาดขึ้นด้วยวัสดุประสงค์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแสดงความคิดและความต้องการขั้นต้น หรือรูปร่าง รูปทรง พื้นที่อาคารไปจนถึงแบบทางสถาปัตยกรรมที่ใช้ในการก่อสร้าง ภาษาภาพเหล่านี้ดูเหมือนจะมุ่งอธิบายหรือบรรยายลักษณะทางกายภาพเป็นหลัก แต่ภาษาภาพเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกช่วงของกระบวนการออกแบบและการสื่อสาร ซึ่งในขณะที่ ภาพ ของอาคารยังไม่เป็นรูปเป็นร่างชัดเจน ภาษาดังกล่าวมักแสดงออกถึงมิติทางจินตภาพและความต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นความคิดที่ยังไม่เป็นรูปธรรม แต่เป็นการแสดงออกถึงลักษณะเฉพาะบางประการ เช่น แรงบันดาลใจ ที่มาของความคิด บรรยากาศ หรือแม้แต่อารมณ์ความรู้สึกของผู้วาด ภาษาภาพจึงเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารตั้งแต่ความคิดแรกไปจนถึงการแสดงออกขั้นสุดท้ายก่อนเกิดเป็นอาคาร โดยมีระดับของความเป็นนามธรรมและรูปธรรมแตกต่างกันออกไป แล้วแต่วัตถุประสงค์และสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดภาพนั้นๆ

งานสถาปัตยกรรมไม่ว่าจะเป็นงานอาคารสาธารณะหรืออาคารพักอาศัยจะต้องก่อสร้างด้วยความแข็งแรงทนทาน พื้นที่ใช้สอยที่สะดวก และความงดงาม ในประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม วาทกรรมหลักตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงยุคก่อนสมัยใหม่มักจะเน้นไปที่สุนทรียศาสตร์ของงานสถาปัตยกรรม รูปทรงทางสถาปัตยกรรมมีความสำคัญมาก จะว่าไปแล้วความงดงามที่เกิดขึ้นจากการจัดระเบียบองค์ประกอบต่างๆ เป็นเนื้อหาสาระที่แท้จริงที่สถาปนิกทั้งหลายพึงปฏิบัติรูปทรงเรขาคณิตอันบริสุทธิ์จากสมัยกรีกคลาสสิกโบราณ หรือที่เรียกว่า Platonic Solids อันประกอบด้วย รูปทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ รูปทรงกรวย รูปทรงกระบอก และรูปทรงกลม ถูกนำมาใช้ป็นรูปทรง

พื้นฐานและตลอดเวลาที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาการก่อรูปทรงสถาปัตยกรรมเหล่านี้คือสาระของ Form

การปฏิวัติอุตสาหกรรมในโลกตะวันตก เมื่อปลายศตวรรษที่ 19 ขึ้นต้นศตวรรษที่ 20 หรือการเริ่มเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ส่งผลให้ผู้คนเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างมากมามหาศาล ในทางสถาปัตยกรรมเกิดอาคารรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น แต่เดิมสถาปนิกอาจจะคำนึงถึงสถาปัตยกรรมที่มีเพียงปริมาตรที่ว่างอย่างเดียว แต่เมื่ออาคารรูปแบบใหม่เกิดขึ้น ความซับซ้อนของปริมาตรที่ว่างย่อมมีตามมา อันเป็นผลเนื่องมาจากพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยที่หลากหลาย Louise Sullivan สถาปนิกผู้ให้ความสำคัญกับ ประโยชน์ใช้สอย (Function) ได้กล่าวอมตะวาจาไว้ว่า “รูปทรงย่อมเป็นไปตามประโยชน์ใช้สอย” (Form follows function) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระบบภายในของพื้นที่ทางสถาปัตยกรรมที่ส่งผลต่อรูปทรงภายนอกนั้นก็คือ แต่ละพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยย่อมจะสามารถสร้างสรรค์รูปทรงของตัวเองได้ ระบบการจัดการทั้งหมดจึงขึ้นตรงต่อพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก ณ จุดนี้น่าจะกล่าวได้ว่า ความคิดทางสถาปัตยกรรมได้เริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรง (Form) และประโยชน์ใช้สอย (Function) ซึ่งเป็นสาระของการปฏิบัติการออกแบบ และนับแต่นั้นสถาปนิกได้อาศัยความสัมพันธ์นี้ในการสร้างสรรค์งานออกแบบสถาปัตยกรรม

เนื้อหาของงานสถาปัตยกรรมมีความเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยเปลี่ยนแปลงตามความนิยมซึ่งในช่วงทศวรรษที่ 60 เป็นช่วงเวลาแห่งการนำเสนอรูปแบบสถาปัตยกรรมโพสต์โมเดิร์นที่หันกลับไปหยาบยืมทั้งภาพลักษณ์และอารมณ์ของงานสถาปัตยกรรมในยุคอดีตมาประกอบกับเทคนิคการก่อสร้างที่ทันสมัยโพสต์โมเดิร์นกลายเป็นที่ยอมรับอย่างรวดเร็วเนื่องจากความเคยชินในลักษณะของสถาปัตยกรรมในอดีตที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย ซึ่งตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงจากความรู้สึกที่เย็นชาและไร้อารมณ์สัมผัสของโมเดิร์น นอกจากนี้โพสต์โมเดิร์นยังเป็นสัญลักษณ์ของความหรรษาที่เปี่ยมไปด้วยรสนิยม ประวัติศาสตร์ของสถาปัตยกรรมที่ค่อยคลี่คลายในเวลาหลายศตวรรษ ก็คือการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างและการประดับประดา แต่ในช่วงห้าสิบปีที่ผ่านมาเหล็กและกระจกได้นำมาซึ่งสิ่งใหม่ สิ่งใหม่ซึ่งให้เห็นศักยภาพอันยิ่งใหญ่ของการก่อสร้างและสถาปัตยกรรมใหม่ ที่ข้อกำหนดเดิมๆถูกล้มเลิกลงไป เห็นได้ว่า สไตล์ ไม่มีตัวตนอีกต่อไป และสไตล์ประจำยุคปัจจุบันของเราได้ปรากฏขึ้นแล้ว ท่ามกลางการปฏิวัติที่เกิดขึ้น จิตใจของเราได้สัมผัสกับเหตุการณ์เหล่านี้ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม และความต้องการใหม่ๆก็ได้ก่อตัวขึ้นไม่ว่าเราจะรู้ตัวหรือไม่

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ภาพร่างเกิดจากการขีดเขียนเพื่อช่วยในการคิด เป็นการที่นักออกแบบดึงเอาความคิดจากสมองมาถ่ายทอดลงสู่รูปภาพที่สร้างขึ้น และยังเป็นการจัดเก็บข้อมูลลงบนสื่อต่างๆ เพื่อช่วยในการกระตุ้นความคิด ให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีพื้นที่ในสมองที่จะสามารถใช้สำหรับการ

คิดอย่างอิสระเพิ่มขึ้น การทำภาพร่างสามารถย้อนความคิดทำให้เห็นความคิดในแต่ละช่วงของการพัฒนาได้เป็นอย่างดีเพื่อการตัดสินใจที่ดีที่สุดในงานออกแบบ ทักษะต่างๆ เช่น เส้น ระนาบ พื้นผิว ที่เกิดขึ้นในภาพร่างนั้นเป็นการสื่อสารความคิดระหว่างตัวนักออกแบบกับตนเองในช่วงของการออกแบบ ซึ่งการทำภาพร่างเป็นการสื่อสารกับตนเองที่ทำให้เกิดรูปภาพนามธรรมมากมาย เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจะทำให้การสื่อสารข้อมูลที่สามารถเข้าใจได้แบบสากล

สถาปัตยกรรมได้ถูกพัฒนาตามยุคสมัย ความเป็นแบบร่าง การสร้างต้นแบบ การจำลองตัวโครงสร้างสถาปัตยกรรมก็ถูกพัฒนามาด้วยเช่นกัน จากเส้นในแบบร่าง การจำลองโมเดล จนถึงปัจจุบันที่มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า โปรแกรมต่างๆก็ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองการใช้งานให้สะดวกขึ้น ซึ่งในงานสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่ก็มีสิ่งที่เรียกว่าโปรแกรมและประโยชน์ใช้สอยที่ถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน แต่ทั้งในโปรแกรมและประโยชน์ใช้สอยนั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่จะต้องทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดกรอบทางความคิดหรือกรอบของการสร้างสรรค์งาน

สถาปัตยกรรมเสมอไป จริงอยู่ที่ประโยชน์ใช้สอยมีส่วนในการกำหนดวิถีทางการออกแบบระบบความสัมพันธ์ของพื้นที่ รูปทรง และองค์ประกอบ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีปัจจัยอื่นๆที่สำคัญอันเป็นแรงผลักดันในการออกแบบ ยังเป็นผลให้งานสถาปัตยกรรมปรากฏเป็นรูปธรรมในลักษณะต่างๆกันไป ในความเป็นแบบร่างได้แฝงความงามทางทัศนธาตุที่ก่อให้เกิดจินตนาการของภาพก่อนที่จะถูกสร้างเป็นสถาปัตยกรรมต่างๆ มากมายหลายมุมมอง แสดงออกให้เห็นถึงตัวโครงสร้างที่ให้ความรู้สึกที่ต่างกันในแต่ละพื้นที่ การทับซ้อนกันของแบบร่าง ภาพจำลองโครงสร้างของสถาปัตยกรรม ทำให้เกิดภาพของความงามที่แสดงออกให้เห็นถึง รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร บริเวณที่ว่าง ความลวดลายของมิติ ความสัมพันธ์ระหว่างระนาบกับพื้นที่ ความสัมพันธ์ของเส้นและรูปทรง ความงามของแสงเงาที่ตกกระทบบน โครงสร้างจำลอง ความงามของพื้นผิวที่เกิดขึ้นจากโปรแกรม ความไม่สมบูรณ์ของตัวรูปทรง การลดทอนรูปทรง เกิดเป็นองค์ประกอบใหม่ในพื้นที่ของความ เป็นดิจิทัล เกิดเป็นภาพเดียวกันที่แต่ละคนมองเห็น ที่จะมีความแตกต่างกันในความเข้าใจและการรับรู้ของภาพ ซึ่งเกิดจากความแตกต่างของประสบการณ์ พื้นเพ ที่จะเกิดขึ้นในใจหรือความรู้สึกของแต่ละบุคคล ความงามที่ถูกซ่อนภายใต้ความเป็นแบบร่างเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าขาดการใช้จินตนาการ และความรู้สึกในการมอง

นอกจากความงามของสถาปัตยกรรมที่ได้กล่าวมาข้างต้น และการรองรับในเรื่องของประโยชน์ใช้สอยแล้ว ยังมีความสามารถพิเศษในการสร้างประสบการณ์และความทรงจำ ตลอดจนสื่อสารถึงเนื้อหาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสภาพแวดล้อม ว่าเรามองตัวเราในสภาพแวดล้อมอย่างไร ซึ่งประสบการณ์และความทรงจำนี้จะเป็นสิ่งที่คงอยู่อย่างยาวนาน และสร้างความหมายให้ งานสถาปัตยกรรมนั้นๆ แม้การให้สอยจะเลื่อนหายหรือหมดไป และเมื่องานสถาปัตยกรรมถูกสร้างขึ้น เริ่มแรกก็เปรียบเสมือนวัตถุใหม่ที่ผุดขึ้นท่ามกลางบริบทเดิม อาคารทุกอาคารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตไม่มากนัก้อย บางอาคารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเมือง ทำให้สภาพ

เศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปในขณะที่บางอาคารก่อให้เกิดผลกระทบเพียงเล็กน้อย เช่น ทำให้ผู้คนเปลี่ยนเส้นทางเดิน เกิดการประจันหน้ากับวัตถุที่แปลกตา หรือการเดินทางบนวัสดุใหม่ๆ แต่ไม่ช้าไม่นาน ความแปลกใหม่เหล่านี้จะค่อยๆ จางลง อาคารใหม่เหล่านั้นจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของบริบทเก่าของสถานที่ ถึงแม้ว่าอาคารบางหลังจะถูกทำลายไป แต่อาคารเหล่านั้นอาจยังคงเป็นส่วนหนึ่งของความทรงจำสาธารณะ และในขณะที่เวลาผ่านไป อาคารทุกหลังเก่าลง เมืองหรือสถานที่จะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เราเรียกว่าบริบทซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งกรอบบีบบังคับ และสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้เราตั้งคำถามถึงความเป็นไปได้อื่น ไม่มีขีดจำกัดของการสร้างสรรค์ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองที่เราเป็นผู้เลือกเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงความงามของโครงสร้างในงานสถาปัตยกรรมในด้านของ รูปทรง มิติ ระบาย พื้นผิว แสงเงาที่ปรากฏสู่สายตา รวมถึงความสลับซับซ้อนของ โครงสร้างในแต่ละพื้นที่
2. เพื่อต้องการนำเสนอในมุมมองใหม่ที่ไม่ได้อยู่ในบรรยากาศเดิม แสดงให้เห็นถึงการสร้าง มิติบนงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ของโครงสร้างในแต่ละพื้นที่การใช้สอย
3. เพื่อศึกษาถึงการนำความคิดสร้างสรรค์มาแสดงผ่านจินตนาการมาเป็นงานศิลปะ
4. เพื่อต้องการให้รู้ถึงการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาต่างๆในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ต้องการนำเสนอในเรื่องของรูปทรง มิติ ระบาย พื้นผิว แสงเงา ความสลับซับซ้อนจากรูปแบบของโครงสร้างในงานสถาปัตยกรรม โดยนำมาตัดทอน เพิ่มเติมใช้จินตนาการและความรู้สึกสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ขึ้น
2. รูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานจะใช้รูปทรง พื้นผิว จากโครงสร้างเดิมมาประกอบให้เกิดภาพใหม่มีลักษณะเป็นงานกึ่งนามธรรม
3. นำเสนอความงามของภาพผ่านเทคนิคทางจิตรกรรมโดยใช้สีอะคริลิกในการสร้างผลงาน และกรรมวิธีของภาพพิมพ์โดยการสกรีนมาเป็นส่วนร่วมในการสร้างมิติและพื้นผิวกับงานอีกด้วย
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
  - ขนาด 120 x 140 เซนติเมตร
  - ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร
  - ขนาด 150 x 180 เซนติเมตร
  - ขนาด 140 x 190 เซนติเมตร

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

2.1 ที่มา

จินตนาการแยกออกเป็นสองประเภท คือจินตนาการเชิงรูปทรง (formal imagination) และจินตนาการเชิงวัตถุ (material imagination) ทั้งสองถูกใช้ทั้งธรรมชาติและในจิตใจของเรา ในธรรมชาตินั้นจินตนาการเชิงรูปทรงช่วยสร้างความงาม อย่างเช่นดอกไม้ ในขณะที่จินตนาการเชิงวัตถุช่วยสืบสานหลักการดั้งเดิมให้ต่อเนื่อง และในจิตใจคนนั้น จินตนาการเชิงรูปทรงก็ใส่ใจในความสวยงาม ความหลากหลาย ในขณะที่จินตนาการเชิงวัตถุกลับสนใจในความถาวรของสิ่งต่างๆ และคุณสมบัติที่อยู่ภายใต้ความสวยงามภายนอก จินตนาการเชิงวัตถุนี้ น่าสนใจมาก เพราะมันเป็นบ่อเกิดของชีวิต และการสืบสานที่อยู่ลึกลงไปจากรูปทรงภายนอก

ภาพ (image) บ้านและส่วนต่างๆ ในบ้านสามารถฝังอยู่ในความทรงจำในจิตใจสำนึกของเราอย่างเร้นลับ และเมื่อใดที่เราตกอยู่ในห้วงกว้างของความคิดย้อนนึกถึงช่วงชีวิตที่ผ่านมา ณ วินาทีนั้นดูเหมือนเราจะสามารถจดจำสถานที่นั้นได้อย่างละเอียดแม่นยำที่สุด สิ่งที่ธรรมดาและพื้นที่ที่สุดย้อนกลับมาหาเราอย่างแจ่มชัดครั้งแล้วครั้งเล่าในห้วงคำนึงของเราเอง และสิ่งที่ธรรมดาที่สุดที่เราอาจไม่เคยพิจารณาถึงกลับสามารถมีความหมายมหาศาลและกลายเป็นถิ่นที่เราหวนหา สถานที่ที่เราเคยชินนั้น สามารถส่งผลต่อจินตนาการของเราได้อย่างไร ส่วนของบ้าน อย่างห้องใต้ดิน ห้องใต้หลังคา หรือลิ้นชัก ตู้ต่างๆ สามารถกลับมาปรากฏในจินตนาการอย่างมีความหมาย นอกจากนี้แล้วคนเราก็ยังสร้างภาพอุปมาอุปไมยว่าบ้านของเรามีตัวตนและความหมายในคล้ายกับบ้านของสัตว์อื่น จะเห็นได้ว่าจินตนาการมีรากฐานมาจากวัตถุ (material) คือพื้นที่ว่าง (space) และการห่อหุ้มที่ว่างนั้นที่ปรากฏผ่านการทำงานของ ความทรงจำและจิตใจสำนึก (Gaston Bachelard, 20th Architectural Concepts in the 20th Century 2556:55)

ความคิดทางสถาปัตยกรรมถูกสนับสนุนรองรับด้วยตรรกะที่มีความเป็นนามธรรม (Abstract logic) โดยนามธรรมนี้หมายถึงการชี้ให้เห็นถึงการค้นหาอย่างไตร่ตรองซึ่งได้มาถึงจุดของการตกผลึกทางความคิดในเรื่องของความซับซ้อนและความรุ่มรวยของโลก มากกว่าการตัดทอนในเรื่องความเป็นจริงของตัวมันเองด้วยการลดทอนความเป็นรูปธรรมออกไป (Concreteness) นี่คือแง่มุมอันยอดเยี่ยมของสมัยใหม่นิยม (Modernism) ถูกผลิตด้วยชุดความคิดทางสถาปัตยกรรม (Architectural thinking)

การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมนั้นข้องเกี่ยวกับการพิจารณาไตร่ตรองถึงต้นกำเนิดและสาระสำคัญของแต่ละโครงสร้างนั้นๆ ทั้งในเรื่องความต้องการด้านพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอย วัสดุพื้นผิว ซึ่งในแต่ละพื้นที่ก็จะมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไปตามที่สถาปนิกได้แสดงออกมาให้เห็นผ่านตัวสถาปัตยกรรม การสร้างทัศนียภาพใหม่จากโครงสร้างเดิมในแต่ละพื้นที่ที่มี

ความงามเฉพาะตัว ผ่านสื่อดิจิทัลสู่งานจิตรกรรมทำให้เห็นถึงรูปทรงที่บริสุทธิ์ ทศนธาตุต่างๆที่เกิดขึ้น เช่น พื้นผิว เส้น สี รวมถึงการแสดงออกในงานจิตรกรรม จึงทำให้เกิดภาพใหม่จากโครงสร้างเดิม องค์ประกอบที่มีลักษณะเป็นงานกึ่งนามธรรม ที่ต้องใช้จินตนาการ ประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานและแน่นอนว่าการสร้างเอกลักษณ์และความชำนาญการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถาปนิกทุกคน แต่ความพิเศษที่ยั่งยืนนั้นมักอยู่บนรากฐานของความเข้าใจเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ความต้องการสภาพแวดล้อม และระบบสังคมวัฒนธรรม จากสิ่งเหล่านี้จึงได้เกิดขึ้นเป็นศิลปนิพนธ์ชุดทัศนียภาพใหม่ขึ้น

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะลัทธินามธรรม (Abstractionism Art)

ศิลปะนามธรรม หรือที่ผู้คนในวงการศิลปะหรือสาธารณชน มักจะเรียกทับศัพท์ว่า แอบสแตรักอาร์ต เป็นผลงานศิลปะที่มีลักษณะรูปแบบศิลปะ(Art Style) ที่ให้ความสำคัญในเรื่องของรูปแบบศิลปะ (Art Form) หรือให้ความสำคัญแก่ปรากฏการณ์ อันเกิดจากการผสมรวมตัวกันของทัศนธาตุ (Visual Elements) ได้แก่ เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง ลักษณะผิว โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาศิลปะ (Art Content)

ศิลปินในกลุ่มนี้มีความเชื่อทางศิลปะว่า คุณค่าที่แท้จริงของศิลปะไม่ใช่เป็นคุณค่าทางเรื่องราวหรือเนื้อหาไม่ได้มีส่วนสำคัญต่อการกำหนดคุณค่าของศิลปะ เพราะเนื้อหาหรือเรื่องราวเป็นปรากฏการณ์ที่มีอยู่ภายนอกศิลปะ คือมีปรากฏตามสิ่งแวดล้อมทั่วไป เช่น ผู้คน สัตว์ ทัศนียภาพ อาคารบ้านเรือน ฯลฯ ซึ่งล้วนเป็นสิ่งภายนอกผลงานศิลปะทั้งสิ้น แต่สำหรับสิ่งที่จะก่อให้เกิดความประทับใจ หรืออารมณ์แห่งความชื่นชมยินดี เมื่อสัมผัสศิลปะโดยแท้จริงกลับเป็นบทบาทของ Form เท่านั้น และ Form หรือองค์ประกอบที่เกิดจาก Visual Elements ต่างๆ ดังกล่าวนั้น ถือเป็นแก่นแกนอันแท้จริงของศิลปะทุกชนิดทุกประเภท ทุกสมัย ทุกช่วงเวลา Form จึงจัดเป็นสิ่งสากลในศิลปะ เช่น พรหมของชาวเปอร์เซีย เครื่องสังคโลกของชาวไทย ภาพเขียนบนผนังถ้ำสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ฯลฯ ต่างล้วนมีสิ่งที่เหมือนกัน คือ Art Form ดังนั้นการสร้างงานศิลปกรรมจึงควรจะเหลือไว้เฉพาะส่วนที่สำคัญ คือแสดงให้เห็นปรากฏเพียง Art Form คือ เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง หรือลักษณะผิวก็เป็นการเพียงพอ (สุภชัย สิงห์ยะบุญย์. 2542:43)

กล่าวสำหรับความหมายของศิลปะนามธรรม มีนักวิชาการศิลปะบางคนให้นิยามว่า “Abstract art is rearrangement of form found in nature” ซึ่งหมายความว่า “ศิลปะนามธรรมคือ การนำเอารูปทรงต่างๆมาจัดทำขึ้นใหม่” หากพิจารณาตามความหมายข้างต้น ศิลปะนามธรรมอาจมีลักษณะรูปแบบกึ่งนามธรรมหรือที่เรียกว่า Semi-Abstract ก็ได้ หรือบางคนอาจถึงกับตีความไปว่าศิลปะทุกประเภทถือเป็นศิลปะนามธรรมทั้งสิ้นเพราะไม่มีศิลปะชนิดใดที่ไม่เกิดจากการปรับปรุงปรากฏการณ์ที่พบเห็นภายนอก หรือแม้แต่จะเป็นการวาดภาพแบบเหมือนจริง ก็ยังไม่สามารถ

จำลองได้เหมือนทุกอย่างตามแบบที่ปรากฏได้ จึงถือเป็นการจัดกระทำรูปแบบใหม่อยู่ดี ซึ่งหมายความว่าอยู่ในขอบเขตของศิลปะนามธรรม

ในทางประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก งานศิลปะลัทธินามธรรมตามขอบเขตดังกล่าวข้างต้นเริ่มปรากฏขึ้นครั้งแรกในกรุงปารีสเมื่อ ค.ศ.1906 ด้วยการเริ่มต้นทดลองของกลุ่มทิวบิสม์ ต่อมาแคนดินสกี (Kandinsky, ค.ศ.1866-1944) จิตรกรชาวรัสเซีย ผู้มาอาศัยและใช้ชีวิตในเยอรมัน ได้เริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานแบบนามธรรมบริสุทธิ์อย่างจริงจังตั้งแต่ ค.ศ.1910 เป็นต้นมา จนแคนดินสกีได้รับยกย่องว่าเป็นบิดาของศิลปะนามธรรม แคนดินสกีเขียนภาพนามธรรม ด้วยการระบายสีน้ำที่ปราศจากเนื้อหาใดๆ (Whit ford. 1999:42)

ในปี ค.ศ.1913 ศิลปะนามธรรมจากยุโรปได้ถูกนำเข้าสู่สหรัฐอเมริกา ในงานแสดง Armory Show ที่นครนิวยอร์ก มีส่วนเสริมสร้างให้ศิลปินอเมริกันตื่นตัวในการสร้างศิลปะนามธรรมเป็นอย่างมาก ต่อมาใน ค.ศ.1917 จิตรกรชาวดัตช์ ชื่อ มงเดรียน (Mondrian, ค.ศ.1872-1944) ได้พัฒนารูปแบบศิลปะนามธรรมขึ้นมาอีกเป็นลักษณะใหม่ โดยการใช้เพียงเส้นตรง สีเหลี่ยม และพื้นที่สีอันเกิดจากเส้นตัดพาดกัน ผลงานของเขาถูกเรียกว่าเป็นศิลปะนามธรรมเรขาคณิต (Deicher. 1999: 15-17)

ศิลปะนามธรรมเป็นลัทธิศิลปะที่สอดคล้องกับวิถีใหม่ของบริบทสังคมอุตสาหกรรมทั้งยุโรปและสหรัฐอเมริกา จนเกิดการสร้างงานแบบนามธรรมอย่างแพร่หลาย ถึงขั้นที่ในปี ค.ศ.1930 ได้เกิดการแสดงผลงานนามธรรมนานาชาติขึ้นเป็นครั้งแรกในกรุงปารีส ซึ่งสร้างกระแสการสร้างงานนามธรรมอย่างคึกคักยิ่งขึ้น และใน ค.ศ.1936 จิตรกรนามธรรมในสหรัฐอเมริกาก็ได้มีการเคลื่อนไหวจัดตั้ง สมาคมศิลปินนามธรรมแห่งอเมริกัน ขึ้นที่ นครนิวยอร์ก (สงวน รอดบุญ.2532 : 2) ศิลปะนามธรรมสามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

1. ศิลปะนามธรรมแบบโรแมนติก (Abstract Romantic) เป็นกลุ่มศิลปินผู้สร้างงานนามธรรมที่สำแดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างเสรี โดยส่งผ่านลักษณะรูปแบบศิลปะที่อิสระ ซึ่งศิลปินอาจมีพื้นฐานทางอารมณ์มาจากความรัก ความเศร้า ความหิวหาญ ฯลฯ แล้วมักจะแสดงออกอย่างทันที ศิลปะนามธรรมแบบนี้มีแคนดินสกีเป็นผู้นำ และมีผู้สืบต่ออย่างหลากหลายลัทธิย่อย เช่น พวกแอบสแตร็กเอ็กเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism) เป็นต้น
2. ศิลปะนามธรรมแบบคลาสสิก (Abstract Classic) เป็นการสร้างงานนามธรรมที่ผ่านการคิดไตร่ตรองการวางแผนอย่างมีระบบมีกฎเกณฑ์ โดยใช้รูปทรงเรขาคณิตควบคุมศิลปินกลุ่มนี้มีมงเดรียน เป็นผู้นำทางการสร้างสรรค์ และได้ให้อิทธิพลต่อ Abstract แบบขอบคม เช่น พวก Op Art ในอเมริกา

ศิลปะลัทธินามธรรมนับว่าเป็นการสร้างงานที่กล้าหาญ และกล้าสลายทำลายกำแพงลักษณะรูปแบบศิลปะแบบเดิม โดยสกัดทิ้งซึ่งเนื้อหาศิลปะออกไปอย่างทำทลายผลงานของพวกเขาจึงเป็น

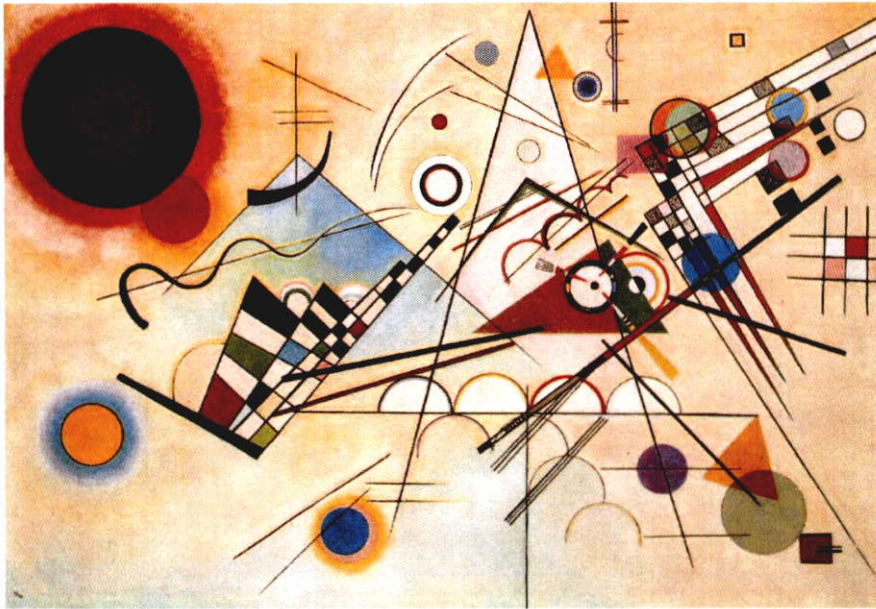
ถูกใจไปสู่วิวความเป็นอิสระแห่งการสร้างสรรค์ของศิลปินคนอื่นๆ และเกิดกลุ่มศิลปะนามธรรมตามมาหลายกลุ่ม

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลของลัทธินามธรรมจากผลของแนวความคิดแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานที่ว่า การนำเอารูปทรงต่างๆ มาจัดทำขึ้นใหม่ การให้ความสำคัญในเรื่องของรูปแบบศิลปะหรือให้ความสำคัญแก่ปรากฏการณ์ อันเกิดจากการผสมรวมตัวกันของทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง ลักษณะผิว โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาศิลปะ สามารถแสดงอารมณ์ของงานได้ โดยการใช้เพียงรูปทรงพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงาน

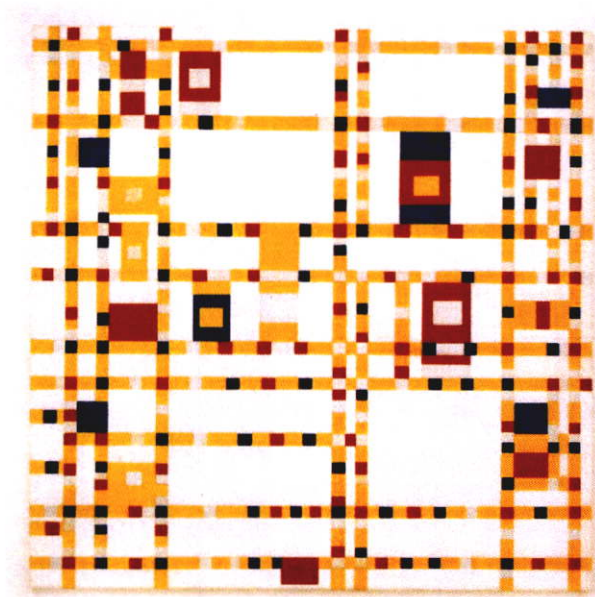
ภาพที่ 1 ภาพผลงานของ Wassily Kandinsky *On White II*
1923; Oil on canvas, 105 x 98cm; Centre Georges Pompidou, Paris

<http://www.ibiblio.org>

ภาพที่ 2 ภาพผลงานของ Wassily Kandinsky *Composition VIII* 1923 (140 Kb); Oil on canvas,
140 x 201 cm (55 1/8 x 79 1/8 in); Solomon R. Guggenheim Museum, New York

<http://www.ibiblio.org>

ภาพที่ 3 ภาพผลงานของ Piet Mondrian *Broadway Boogie Woogie* 1942-43; Oil on canvas, 127 x
127 cm; The Museum of Modern Art, New York

<http://www.ibiblio.org>

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจาก Eric Owen Moss

ผู้ก่อตั้งสำนักงานออกแบบใช้ชื่อเต็มว่า Eric Owen Moss Architects สร้างรากฐานการผลิตงานอยู่เมืองเอลเอ รัฐแคลิฟอร์เนีย ปฐมบทสำนักนี้เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1973 ซึ่งในบทบาทของการศึกษาที่นอกเหนือจากการออกแบบของเขาแล้ว เขาเป็นอีกหนึ่งในผู้ขับเคลื่อนโรงเรียนสถาปัตยกรรมในช่วงปลายศตวรรษที่ผ่านมาอย่าง Southern California Institute of Architecture หรือที่เราติดปากในชื่อ SCI-Arc เมื่อปี ค.ศ. 1974 จนเมื่อปี ค.ศ. 2002 จึงได้รับตำแหน่งผู้อำนวยการของ SCI-Arc จนถึงปัจจุบัน เราจึงพบตัวหาร่วมในการออกแบบของนักเรียน SCI-Arc กับงานของ Moss อยู่ซึ่งเป็นเสน่ห์พิเศษเฉพาะของเอลเอ ตัวของ Moss เรียนสถาปัตย์ในหลากหลายที่หลากถิ่น ในความหลากหลาย เขาหล่อหลอมองค์ความรู้ทั้งระดับปริญญาตรีจาก UCLA ปริญญาโทด้านสถาปัตยกรรมจากเบิร์กลีย์และกับปริญญาโทใบที่สองด้านสถาปัตยกรรมจาก GSD, Harvard และหลังจากปริญญาใบนี้ที่เขาได้ในปี ค.ศ. 1972 เขาจึงได้ผลักดันสำนักงานของเขาเองขึ้นในปีถัดมา

หากว่าสถาปัตยกรรมนั้นเป็นภาษาที่มีหลากหลายสำเนียง สำเนียงของงานเขานั้นมีทั้งสำเนียงและไวยากรณ์ของ Deconstruction ตามยุคสมัยอย่างเพื่อน ๆ ในกลุ่มเอลเอหัวเอียงซ้ายที่ต่อต้านรูปทรงบริสุทธิ์ เส้นสายที่เป็นระเบียบจากยุคโมเดิร์นจนกลายเป็นสถาปัตยกรรมโพสต์โมเดิร์นและสถาปัตยกรรมดีคอนสตรัคชันก็เป็นผลสืบต่อของแนวทางสถาปัตยกรรมโพสต์โมเดิร์น ลักษณะร่วมเหล่านี้ถูกนำเสนอผ่านรูปทรงที่กระจายออกเป็นชิ้นมากกว่าเป็นเนื้อเดียว (Fragment) รากฐานของปรัชญาสายของดีคอนสตรัคชันนี้เองที่มุ่งวิพากษ์โมเดิร์นจนแสดงปรัชญาผ่านรูปทรงสเปซ โครงสร้าง มันคงเหมือนกับทีริชาร์ด มายเออร์เรียกเขาว่าผู้แปลภาษาของปรัชญาสถาปัตย์สู่สเปซ ในบริบทของเอลเอ

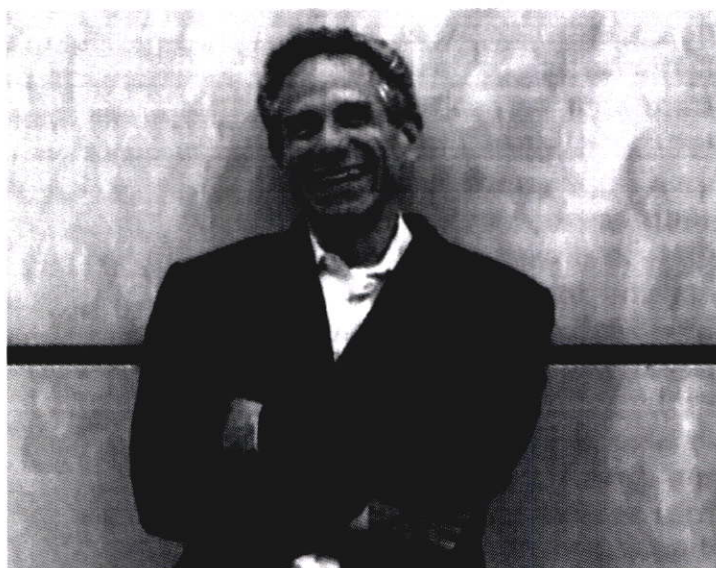
ในหลากหลายกระบวนการของสถาปัตยกรรมดีคอนสตรัคชันนอกจากการลดทอนความบริสุทธิ์ของรูปทรงแบบโมเดิร์นแล้ว การนำเสนอเรื่องราวของความไม่สมบูรณ์ของรูปทรง (Incompleteness) ที่นิยามลดทอนรูปทรงบริสุทธิ์ให้เสียความเดิมในตัวมันเองออกไปด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงรูปทรง (Transformation) แบบลบเค้าโครงรูปทรงเดิมออก เหลือเพียงบางส่วนให้เกิดจินตนาของผู้เสพย์สารในสถาปัตยกรรมให้ตีความต่อเอง เขาอธิบายถึงสิ่งที่เขามองสิ่งๆ หนึ่งหรือรูปทรงหนึ่ง ๆ หรืออย่างในประเด็นที่เขาเอ่ยอ้างถึงทรงกลมอย่างดวงจันทร์ ที่จริงแล้วมันไม่ใช่ทรงกลมในความเป็นจริงแล้วดวงจันทร์ล้วนเคลื่อนไหวในความเคลื่อนไหวนี้สร้างความขัดแย้งระหว่างความเป็นวัตถุและหลังการกำเนิดวัตถุ หรือการมองรูปทรงต่างๆ ที่ถูกกลาให้เป็นงานออกแบบจนประกอบกันขึ้นเป็นสถาปัตยกรรมที่แลดูว่าเป็นรูปทรงสมบูรณ์ แต่เขาได้สร้างความเปลี่ยนแปลงมัน ใต้ความขัดแย้งของรูปทรงพร้อมไปกับการเคลื่อนไหว จนในที่สุดความไม่สมบูรณ์ก็นำไปสู่รูปทรงที่ขัดแย้งในตัวมันเอง

ประวัติศาสตร์ส่วนหนึ่งไปกับการเคลื่อนไหวของ สังคม วัฒนธรรม ไม่เว้นแม้แต่สถาปัตยกรรม หากมองงานของเขากับศิลปะแบบ Cubism หรือบาศก์นิยมที่กำเนิดในต้นศตวรรษที่ 20 ความเคลื่อนไหวของศิลปะบาศก์นิยมที่มีศิลปินแนวหน้าอย่างปิกัสโซได้สร้างอิทธิพลต่อสถาปัตยกรรมอย่างสถาปนิกในกลุ่มเบาเฮาส์ หรือเจ้าพ่อโมเดิร์นอย่าง Le Corbusier ที่ใช้แนวคิดการพับพร้อมคลี่เวลากับรูปทรงในงานศิลปะที่แรกเริ่มได้แสดงออกในงานจิตรกรรมจนในที่สุดก็ได้พัฒนาสู่สถาปัตยกรรมในที่สุด อย่างกรณีของอาคารเรียนเบาเฮาส์ที่เปิดมุมมองในรูปแบบให้หลายกรอบตัวมันเองด้วยการใส่กระจกที่ปลายอาคาร หรือ อย่างงานช่วงหลังของ Le Corbusier เองที่นิยมทำลายความบริสุทธิ์ของรูปทรงด้วยการจบปลายอาคารที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวคล้ายภาพวาดศิลปะบาศก์นิยม

สถาปัตยกรรมของ Moss ที่เราพบเห็นจึงมีภาษาที่แอบอิงไปกับการเคลื่อนไหวที่มาจากกรการกลายรูป (Transformation in Architecture) ด้วยเช่นกัน ซึ่งนอกจากประเด็นการสร้างความสำเร็จของรูปทรงแล้ว การกลายรูปที่ใช้วิธีการเคลื่อนเข้าหาและเคลื่อนออกของรูปทรงก็พบได้ในการสร้างมวลอาคารเช่นกัน เขามองว่าการเคลื่อนเข้าหา (Centripetal) และกรเคลื่อนออกของรูปทรง (Centrifugal) สามารถช่วยสร้างภาวะครุ่นคิดถึงรูปทรงที่ไม่สมบูรณ์ของเขาให้กำเนิดเมื่อผู้คนเข้ามาใช้สเปซที่เขากำหนดหลังจากที่แยกตัวผู้ใช้ออกจากสภาพแวดล้อมภายนอกเดิมๆออกไป การกลายรูปเป็นสิ่งที่เขาเลือกให้เข้ามาสู่สถาปัตยกรรมของเขาในหลายงาน มันเป็นกวีนิพนธ์ในความงามของผลลัพธ์และเส้นทางสู่สถาปัตยกรรม ประเด็นเหล่านี้ที่เขาขมวดมันลงสู่งานทั้งที่เป็นอาคารพักอาศัย และอาคารสาธารณะ ความไม่สมบูรณ์ได้ถูกนำเสนอโดยบวกรูปทรงเข้าไปพร้อมกับทำลายความหมายรูปทรงลงไปพร้อมกันอย่างที่เกิดขึ้นกับ Lawson-Western House ที่เราจะพบรูปทรงกระบอกที่ดูไม่สมบูรณ์ผสมเข้ากับรูปทรงโค่นประกอบเข้าเป็นสเปซส่วน โถงบันได ในขณะที่วงกบที่ดูไม่สมบูรณ์นี้ก็ถูกสร้างให้ประกอบเข้าด้วยกันในแนวนอน รูปทรงกระบอกสองตัวนี้ถูกทำลายความหมายลงด้วยความไม่สมบูรณ์ที่สถาปนิกดึงมันออกด้วยเทคนิคการออกแบบ ความไม่สมบูรณ์เหล่านี้คือ เครื่องมือที่สถาปนิกคาดหวังถึงผู้ใช้จะร่วมตีความไปในความคิดเขาเองและในอีกเทคนิคที่เขาแปลความสถาปัตยกรรมคือการกลายรูป อย่างงานออกแบบในเมือง Culver ที่เรียกได้ว่าเป็นเมืองของ Moss ก็ไม่ผิดนัก เพราะมันเต็มไปด้วยงานสถาปัตยกรรมที่เขาออกแบบเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็งานที่ใช้กระจก เหล็ก จนดูเคลื่อนไหวบนอาคารเดิมเรียบๆ อย่าง Umbrella หรือที่ตัวงานเองบันทึกความเคลื่อนไหวอย่างภาพวาด Les Demoiselles d'Avignon ของปิกัสโซ ที่เราจะพบความเคลื่อนไหวในภาพที่ใช้เทคนิคคล้ายๆบันทึกความเปลี่ยนแปลงในหุ่นต้นแบบที่แสดงทุกมุมที่จิตรกรเป็นแล้วแทบทุกเวลาที่บันทึกลงบนผืนผ้าใบ แต่สิ่งที่ Moss นำเสนอต่องานนี้คือการบันทึกการกลายรูปของของรูปร่างทั้งจัตุรัสและสามเหลี่ยม หากมองจากด้านใดด้านหนึ่งของปลายด้านหนึ่งจะเป็นรูปจัตุรัส และปลายด้านหนึ่งจะเป็นรูปสามเหลี่ยม ทั้งสองรูปนี้ถูกสร้างให้เชื่อมกันด้วยเทคนิคการกลายรูปจนเป็นเนื้อเดียวกันใน

façade เดียว มันเป็นการกลายรูปจากรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสสู่รูปสามเหลี่ยมทั้งโครงสร้างและรูปทรง ส่วนที่เป็นการกลายร่างของสามเหลี่ยมเป็นพื้นที่สร้างมุมมองหลักของอาคารภายใต้พื้นที่ส่วนนี้ถูก ขุดลงกลายเป็นพื้นที่พบปะของเมืองและต่อเนื่องไปยังพื้นที่ภายในที่เป็นการปรับปรุงโกดังเก่าให้เป็นโรงละครของเมือง เมืองสถาปัตยกรรม ล้วนเคลื่อนไหวในความหยุดนิ่ง เช่นเดียวกับในเมืองของสถาปัตยกรรม Moss นี้เอง

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากEric Owen Moss ในเรื่องของ รูปแบบงาน และ แนวความคิดคือ รูปแบบงานของ Moss จะมีความไม่สมบูรณ์ มีการเคลื่อนไหว เข้า ออก ของตัวรูปทรง มีการกระจายของรูปทรงในการสร้างองค์ประกอบให้ในตัวเอง ส่วนในด้านของแนวความคิดได้รับอิทธิพลมาในส่วนของการเล่นเพียงบางส่วนจากรูปทรงเพื่อให้เกิดจินตนาการต่อผู้เสพย์งาน การทำให้สิ่งที่หลงเหลือในงานสถาปัตยกรรมตีความต่อตัวของมันเอง จนเกิดเป็นการตั้งคำถามและสร้างจินตนาการให้แก่ผู้ชมงาน

ภาพที่ 4 ภาพของศิลปิน Eric Owen Moss

<http://www.architecturenewsplus.com>

ภาพที่ 5 ภาพUmbrella (Eric Owen Moss Architects)

<http://archisafe.com>

ภาพที่ 6 ภาพร่างงานของ Eric Owen Moss

<http://ericowenmoss.com>

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจาก Julie Mehretu

Julie Mehretu เกิดปี ค.ศ.1970 ในเมือง Addis Ababa ประเทศเอธิโอเปีย เธอศึกษาที่มหาวิทยาลัย Cheikh Anta Diop เมือง Dakar ระหว่างปี ค.ศ. 1900-1991 ได้รับปริญญาตรีศิลปะศาสตร์บัณฑิตจากวิทยาลัย Kalamazoo รัฐมิชิแกน ในปี ค.ศ. 1992 และปริญญาโทศิลปะศาสตร์จาก Rhode Island School of Design หรือสถาบันออกแบบ โรดไอแลนด์ เมืองพรอวิเดนซ์ (Providence) ในปี ค.ศ.1997 เธอเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ CORE ของ Glassell School of Art, Museum of Fine Art, เมืองฮุสตัน (Houston) ระหว่างปี ค.ศ.1997-1998 และโครงการ Artist-in-Residence ที่ Studio Museum เมืองฮาร์เล็ม (Harlem) ในปี ค.ศ.2001 ภาพวาด (paintings) และรูปวาด (drawings) ของ Mehretu สื่อให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ของการทำแผนที่ (mapping) และสถาปัตยกรรมซึ่งได้รับความซับซ้อนของรอยพู่กัน (calligraphic complexity) อันคล้ายคลึงกับชั้นบรรยากาศที่ปั่นป่วนและเครือข่ายสังคม (social network) ที่แออัดมา ภาพจำลองทางสถาปัตยกรรม (architectural renderings) และมุมมองทางอากาศ (aerial views) ของตารางผังเมือง (urban grids) นำเสนอผลงานออกมาเป็นส่วนใหญ่ยังไม่สมบูรณ์ โดยสูญเสียลักษณะเฉพาะตัวในโลกแห่งความเป็นจริง (real-world specificity) และท้าทายความรู้ทางวัฒนธรรมและภูมิศาสตร์ที่แคบ พื้นที่ผิวที่เหมือนจี๋ตึงของภาพวาดซึ่งใช้เวลาสร้างเป็นเวลานานกว่าหลายสัปดาห์และหลายเดือนเป็นชั้นโปร่งแสง บางๆนั้นมีความอบอุ่นที่สว่างไสวและมีความลึกเชิงพื้นที่ (spatial depth) คุณภาพอย่างเป็นทางการของแสงและพื้นที่ของรูปภาพเหล่านี้ถูกสร้างให้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นโดยที่ Mehretu นั้นจะวาดภาพไฟ การระเบิด และมุมมองที่ละเอียดอ่อนในแบบสองมิติและสามมิติ ผลงานของเธอนั้นเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของศิลปะไร้วัตถุวิสัย (Non-objective art) ตั้งแต่ลัทธิเค้าโครง (Constructivism) ไปจนถึงลัทธิอนาคตนิยม (Futurism) ซึ่งถามคำถามร่วมสมัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงกระตุ้นในทางอุดมคติ (utopian impulse) และนามธรรม (abstraction) รางวัลต่างๆ ของ Mehretu คือ Berlin Prize ในปี ค.ศ.2007 จากสถาบันอเมริกัน (American Academy) ในกรุงเบอร์ลิน รางวัล John D. and Catherine T. MacArthur Foundation Award ในปี ค.ศ. 2005 และรางวัล American Art Award จากพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติแห่งศิลปะอเมริกัน (Whitney Museum of American Art) เมืองนิวยอร์ก ในปี ค.ศ.2005 ผลงานของเธอปรากฏอยู่ในงานนิทรรศการหลักที่พิพิธภัณฑสถานศิลปะสมัยใหม่ (Museum of Modern Art) เมืองนิวยอร์ก ในปี ค.ศ.2007 สถาบันศิลปะดีทรอยท์ (Detroit Institute of Arts) ในปี ค.ศ.2006 พิพิธภัณฑสถานศิลปะวอล์คเกอร์ (Walker Art Museum) เมือง Minneapolis ในปี ค.ศ.2003 และหอศิลป์ Albright-Knox (Albright-Knox Art Gallery) เมือง Buffalo ในปี ค.ศ.2003 และอื่นๆอีก Mehretu ได้เข้าร่วมงาน Sydney Biennale ในปี ค.ศ.2006 งาน Carnegie International ในปี ค.ศ.2004 งาน Bienal de Sao Paulo ในปี ค.ศ.2004 งาน Whitney Biennial ในปี ค.ศ.2004 และงาน Istanbul Biennial ในปี ค.ศ.2003 Julie Mehretu ใช้ชีวิตและทำงานอยู่ที่กรุงเบอร์ลิน

ภาพวาดของ Julie Mehretu แสดงให้เห็นถึงสิ่งก่อสร้างต่างๆ และบางครั้งก็รวมถึงเมืองทั้งเมือง ในหลากหลายสภาวะของการทำลาย (undoing) แบบแปลน พิมพ์เขียว และรูปตั้ง (elevation) come under attack จากรูปทรงเลขาคณิตที่ลอยและเส้นรอยหมึกพู่กันที่โค้งบิด in a kind of rational-gestural standoff ผ้าใบของเธอนั้นมีขนาดใหญ่โตมากและเป็นหน้าอัดแน่นซึ่งได้รับการฝึกฝนมาในแบบวิถีเมืองเช่นกัน โดยเป็นตึกต่อตึก มุมถนนต่อมุมถนนนั้นเป็นสิ่งที่มีความลึกลับ และภาพวาดของ Mehretu เป็น การแสดงออกถึงพลังผ่านสถาปัตยกรรมในระดับหนึ่งเป็นคนที่ผลงานได้ต่อต้านรูปแบบสถาบันที่น่าเบื่อไร้รสชาติผลงานนี้ยังย้ำเตือนคุณว่าครั้งหนึ่งเมื่อผลงานศิลปะได้ออกมาสู่โลกใบนี้ องค์ประกอบเหล่านี้ปรากฏอยู่ในผลงานของเธอ แต่โดยปกติแล้วมักจะประกอบด้วยรูปแบบ (form) เรขาคณิตที่มีสีสว่าง เพราะอยู่ในจิตรกรรมฝาผนังของเธอ เธอวางทิวทัศน์ของถนนหนึ่งซ้อนลงบนอีกถนนหนึ่ง ทั้งหมดนั้นร่างจากการฉายภาพ (projections) ด้วยเครื่องมือช่าง

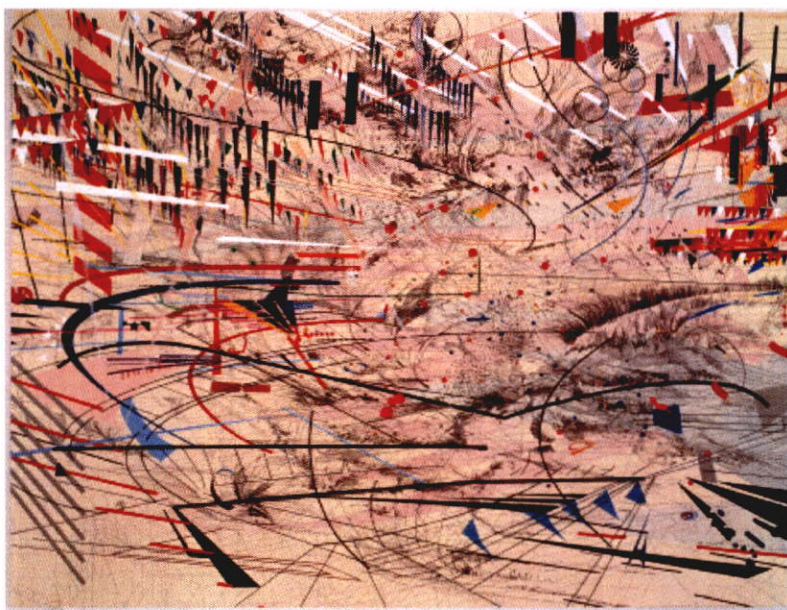
ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของการสร้างผลงาน การใช้ทัศนธาตุในการวางองค์ประกอบ การหยาบขี้มสถาปัตยกรรมมาลดทอนให้เหลือเป็นเพียงรูปทรงพื้นฐาน การใช้จินตนาการกับตัวพื้นที่ สร้างภาพให้เกิดความรู้สึกทับซ้อนกันดูวุ่นวาย แออัด เกิดเป็นความน่าสนใจ ส่งผลต่อการรับรู้ทางสายตา อารมณ์ความรู้สึกต่อผู้ชมงาน

ภาพที่ 7 ภาพHighlife (of Graceland after C. Abani). 2006. Ink and acrylic on canvas.

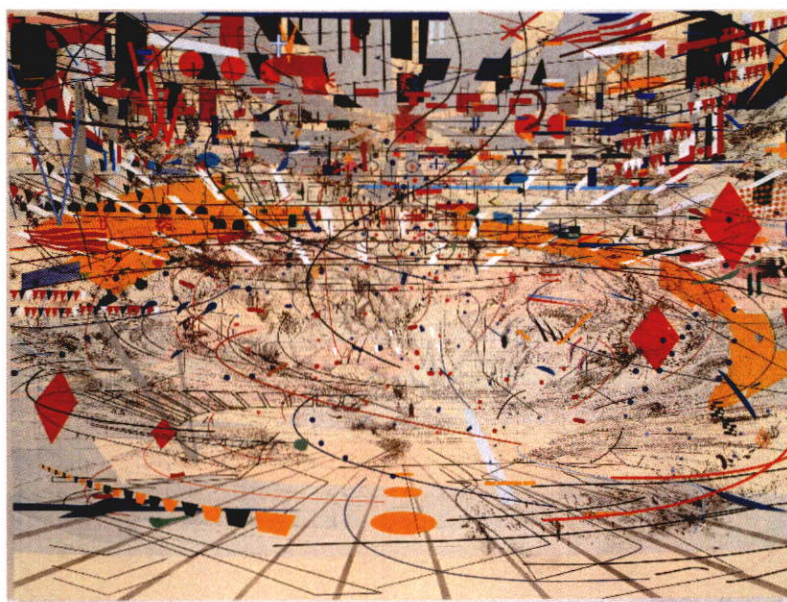
72 × 96 in. White Cube.

<http://www.itsnicethat.com/articles/julie-mehretu>

ภาพที่ 8 ภาพ Stadia I Mehretu, 2004 Ink and acrylic on canvas 107 x 140 in.

<http://immanentterrain.wordpress.com>

ภาพที่ 9 ภาพ Stadia II Mehretu, 2004 Ink and acrylic on canvas 107 x 140 in.

<http://immanentterrain.wordpress.com>

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

ภาพร่างที่เกิดขึ้นในงานสถาปัตยกรรม ต่างประกอบไปด้วยความคิด จินตนาการ ซึ่งภาพร่างที่ต่างกันในแต่ละพื้นที่ ภาพร่างของโครงสร้างที่ทับซ้อนกัน แสดงออกให้เห็นถึงรูปร่าง รูปทรง ปริมาตร ความสัมพันธ์ระหว่างระนาบกับพื้นที่ ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นและรูปทรง ความงามของแสงเงาที่ตกกระทบบนโครงสร้างจำลอง ความงามของพื้นผิวที่เกิดขึ้นจากดิจิทัล ความลวงตาของมิติ ความรู้สึกที่กระทบต่อแบบร่างของโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่ต่างกัน ความไม่สมบูรณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นของรูปทรง การลดทอนรูปทรง การหลงเหลือเพียงบางส่วนทำให้เกิดจินตนาการ การตีความต่อภาพที่เห็น แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางศิลปะผ่านจินตนาการและความรู้สึกที่นำมาสู่ความเป็นภาพในมุมมองใหม่ขึ้น

ในส่วนของการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมนั้นข้องเกี่ยวกับการพิจารณาใคร่ครวญถึงต้นกำเนิดและสาระสำคัญของแต่ละ โครงสร้างนั้นๆทั้งในเรื่องความต้องการด้านพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอย วัสดุ พื้นผิว ซึ่งในแต่ละพื้นที่ก็จะมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไปตามที่สถาปนิกได้แสดงออกมาให้เห็นผ่านตัวสถาปัตยกรรม การสร้างทัศนียภาพใหม่จากโครงสร้างเดิมในแต่ละพื้นที่ที่มีความงามเฉพาะตัว ได้เริ่มจากการรวบรวมข้อมูลของตัวโครงสร้างที่สนใจ เช่น ลายเส้น แบบแปลน รวมถึงโมเดลจำลองในโปรแกรม นำภาพที่ได้มาจัดการผ่านสื่อดิจิทัลโดยการจัดองค์ประกอบใหม่ เปลี่ยนมุมมองของภาพใหม่จากตัวต้นแบบเดิม สร้างชุดสี บรรยากาศภายในภาพขึ้นใหม่ ซึ่งองค์ประกอบที่เกิดขึ้นนั้นส่วนมาจากตัวโครงสร้างที่มีความแตกต่างกัน จากต้นแบบที่เป็นดิจิทัลสู่งานจิตรกรรมทำให้เห็นถึงรูปทรงที่บริสุทธิ์ ทัศนธาตุต่างๆที่เกิดขึ้น เช่น พื้นผิว เส้น สี รวมถึงการแสดงออกในงานจิตรกรรม ทำให้เกิดภาพใหม่จากโครงสร้างเดิม องค์ประกอบที่มีลักษณะเป็นงานกึ่งนามธรรม ที่ต้องใช้จินตนาการ ประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานและแน่นอนว่าการสร้างเอกลักษณ์และความชำนาญการเป็นสิ่งจำเป็น แต่ความพิเศษที่ยั่งยืนนั้นมักอยู่บนรากฐานของความเข้าใจเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ความต้องการสภาพแวดล้อม และระบบสังคมวัฒนธรรม จากสิ่งเหล่านี้ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการนำเสนอ จึงเกิดเป็นผลงานจิตรกรรมในรูปแบบ 2 มิติขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

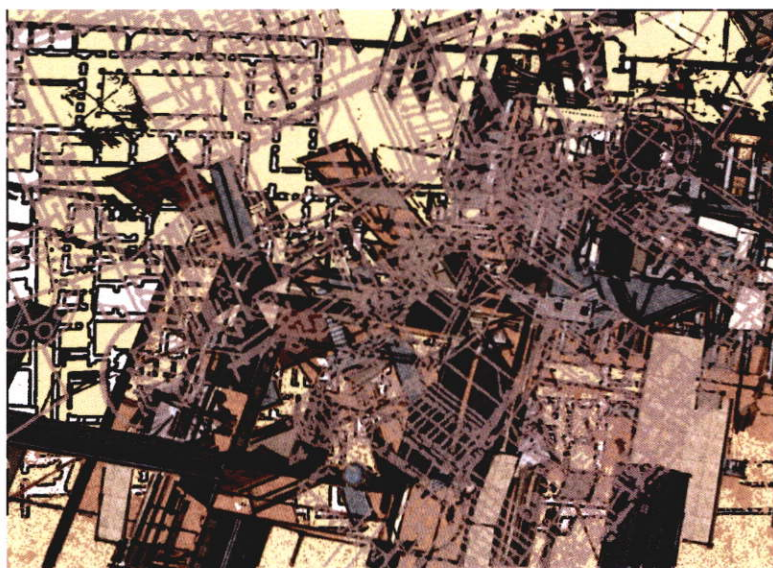
จากแนวคิดและอิทธิพลต่างๆที่ได้รับ ส่งผลให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบจิตรกรรมนามธรรม โดยใช้ที่มาจากความเป็นสถาปัตยกรรม เช่น โครงสร้าง เส้น สี พื้นผิว ทักษะต่างๆที่เกิดขึ้นจากโปรแกรมจำลองโครงสร้าง ลายเส้น แบบแปลนของสถาปัตยกรรม มาสร้างให้เกิดภาพใหม่ โดยการสร้างองค์ประกอบใหม่ในสื่อดิจิทัล การเปลี่ยนมุมมอง ชูคติ บรรยากาศเพื่อให้เกิดความรู้สึกแปลกใหม่

ในส่วนของกระบวนการปฏิบัติงาน เริ่มต้นจากการเก็บรวบรวมข้อมูลของตัวโครงสร้างที่จะนำมาใช้ เช่น ลายเส้น แบบแปลน รวมถึงโมเดลจำลองในโปรแกรม นำภาพที่ได้มาจัดการผ่านสื่อดิจิทัลโดยการจัดองค์ประกอบใหม่ เปลี่ยนมุมมองของภาพใหม่ สร้างชูคติ บรรยากาศใหม่ให้แก่ภาพต้นแบบ ซึ่งในแต่ละพื้นที่ที่เลือกมา ตัวโครงสร้างจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน บรรยากาศองค์ประกอบที่เกิดขึ้นก็จะแตกต่างกันซึ่งมีผลมาจากตัวโครงสร้างที่ต่างกันนั่นเอง จึงทำให้เกิดมุมมองใหม่ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการนำเสนอ ในรูปแบบผลงานจิตรกรรมบนผ้าใบ

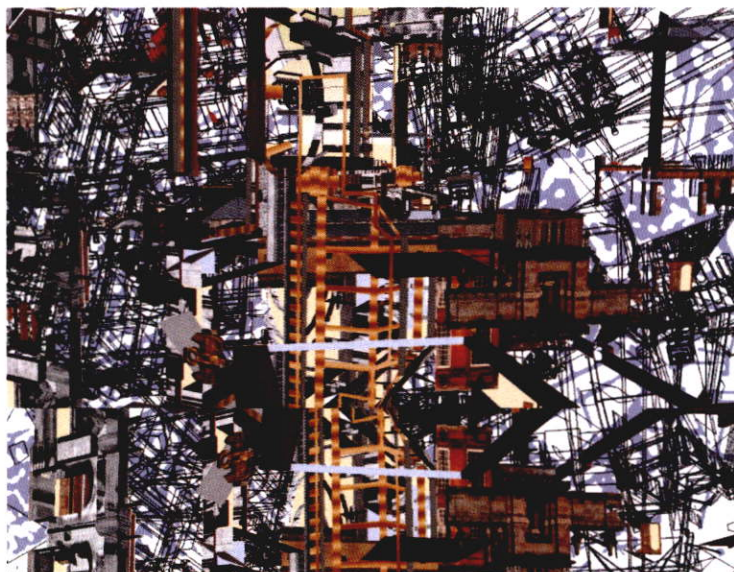
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

การสร้างสรรค์ภาพร่างของข้าพเจ้าเริ่มจากการหาโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่มีความน่าสนใจทั้งในเชิงของกายภาพ เช่น ตัวรูปทรง พื้นผิว และในเชิงของประสบการณ์ร่วมที่มีต่อตัวโครงสร้าง จากนั้นก็เริ่มค้นหาข้อมูลของโครงสร้างเหล่านั้น จากแหล่งข้อมูลทางนิตยสาร อินเทอร์เน็ต ภาพถ่าย พร้อมกับการวิเคราะห์โครงสร้าง โดยวิธีการสร้างภาพร่างสร้างขึ้นด้วยโปรแกรม Sketch up ซึ่งเป็นโปรแกรมสำหรับการสร้างโมเดล 3 มิติ และ โปรแกรม Photoshop ซึ่งเป็นโปรแกรมตัดต่อภาพ รวมเข้ากับความรู้สึกที่มีต่อตัวพื้นที่และจินตนาการผ่านกระบวนการทางดิจิทัล เมื่อภาพร่างเสร็จสิ้น จึงนำภาพร่างที่ได้มาวิเคราะห์ คัดสรรชิ้นงานที่น่าสนใจเพื่อนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ในงานจิตรกรรมต่อไป

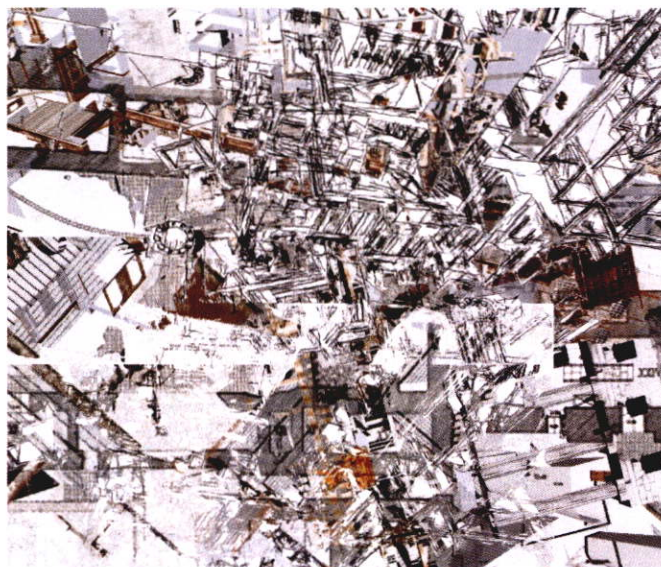
ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ภาพที่ 10 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

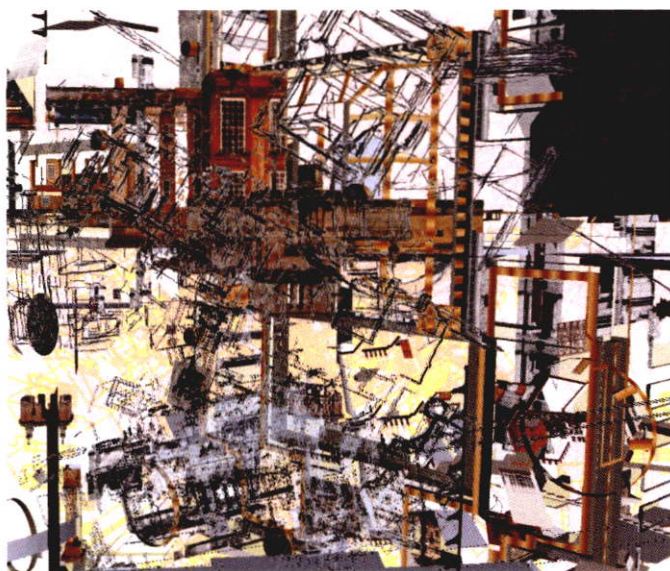
ภาพที่ 11 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 12 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 13 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 14 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 5

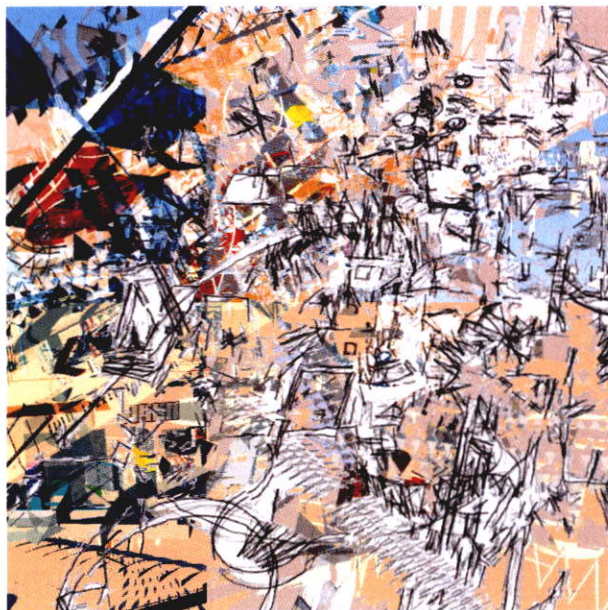
ภาพร่างชุดที่ 1

แนวความคิดของภาพร่างชุดที่ 1 ทั้ง 4 ชั้นนั้นมีที่มาของตัวโครงสร้างจากพระราชวังโดยคัดเลือกภาพของโครงสร้างที่น่าสนใจ นำมาจัดองค์ประกอบปรับเปลี่ยนมุมมองและกระจายรูปทรง ออกให้ภาพมีความซับซ้อนยุ่งเหยิงเพราะเนื่องจากตัวโครงสร้างพระราชวังมีรายละเอียดค่อนข้างมากตัวภาพที่ได้จึงมีลักษณะเป็นนามธรรม คือเหลือเพียงทัศนธาตุ เช่น เส้น สี พื้นผิว แต่บางส่วนก็ทิ้งรูปทรงให้เหลือเค้าโครงของโครงสร้างไว้ เพื่อให้เกิดความสงสัย สร้างบรรยากาศและชุดสี เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ และการทับซ้อนกันของรูปทรงก็เกิดเป็นการผลัดกระยะเพื่อให้เกิดมิติในภาพ ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นภายในงานชุดที่ 1 เกิดจากการกระจายรูปทรงมากเกินไปทำให้ภาพดูแน่น การลดทอนตัวโครงสร้างมากเกินไปทำให้ขาดความชัดเจนในบางพื้นที่และชุดสีที่ใช้ในงานเป็นสีชุดเดียวกันค่อนข้างมากจึงทำให้ในการสร้างงานจิตรกรรมทำได้ยาก จึงขาดน้ำหนักในดวงงาน ทำให้งานดูไม่สมบูรณ์

ในภาพร่างชั้นที่ 1 การกระจายของตัวรูปทรงและชุดสีที่ใช้ไม่มีความน่าสนใจ อีกทั้งรูปทรงของโครงสร้างที่นำมาใช้ยังเชื่อมโยงกับเนื้อหาได้น้อย ในภาพร่างชั้นที่ 2 ตัวรูปทรงของโครงสร้างที่นำมาใช้มีความชัดเจนมากเกินไป ทำให้ดวงงานไม่เกิดการตั้งคำถามตามวัตถุประสงค์ ในภาพร่างชั้นที่ 3 มีข้อดีตรงที่การกระจายตัวของรูปทรงและเส้นทำให้เกิดระยะ สร้างมิติให้เกิดขึ้นในภาพ องค์ประกอบและชุดสีที่ใช้มีความน่าสนใจการทิ้งรูปทรงในบางช่วงมีความชัดเจนของโครงสร้างจึงทำให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการ ในภาพร่างชั้นที่ 4 องค์ประกอบน่าสนใจ การกระจายตัวของรูปทรงและน้ำหนักทำให้เกิดมิติในภาพ ในภาพร่างชั้นที่ 5 ชุดสีที่ใช้ค่อนข้างแตกต่างจากชั้นอื่นการแตกกระจายของรูปทรงค่อนข้างน้อย แต่ทิศทางกรวางของรูปทรงช่วยให้ภาพดูมีระยะ มีรูปทรงของโครงสร้างที่ชัดเจนมากเกินไป

ศิลปินพจน์ชุดที่ 1 ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชั้นที่ 3 มาเป็นต้นแบบเนื่องจากองค์ประกอบของภาพมีความลงตัว ชุดสีที่ใช้มีความน่าสนใจแตกต่างจากชั้นอื่น รูปทรงในบางช่วงเกิดการตั้งคำถามในตัวโครงสร้าง ที่สอดคล้องกับแนวความคิด

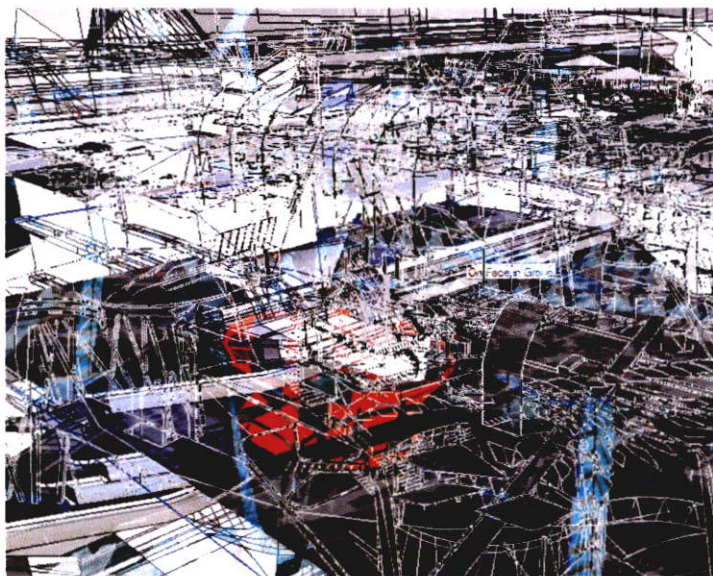
ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

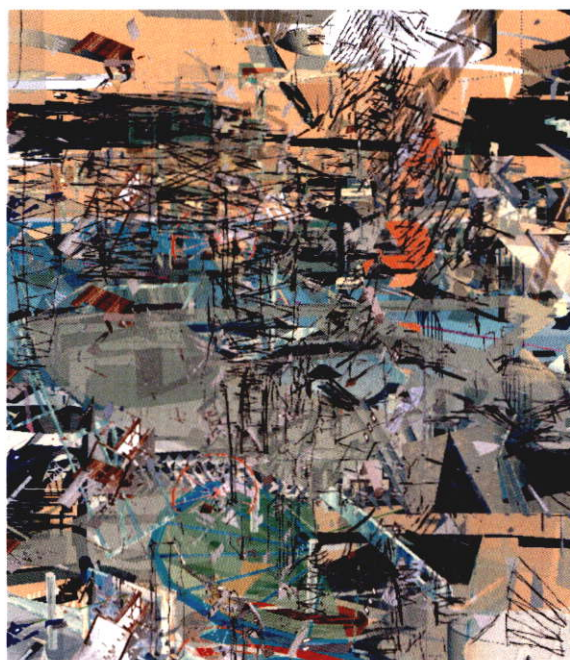
ภาพที่ 15 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

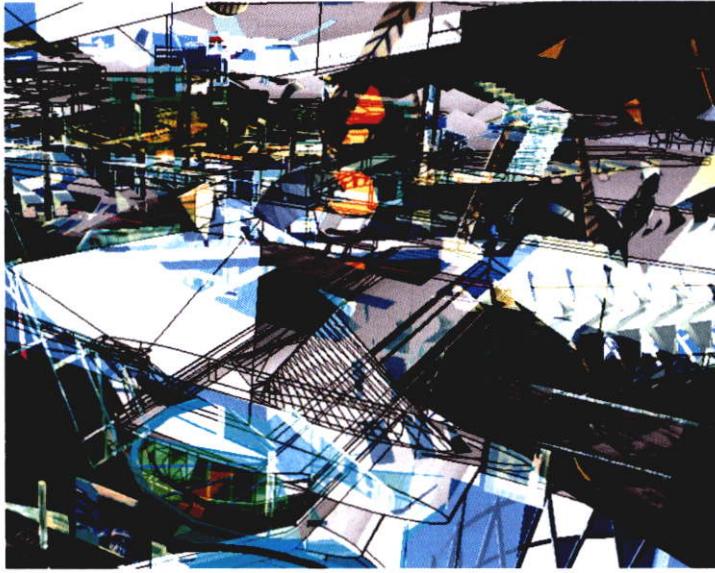
ภาพที่ 16 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 17 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 18 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 19 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 20 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 6

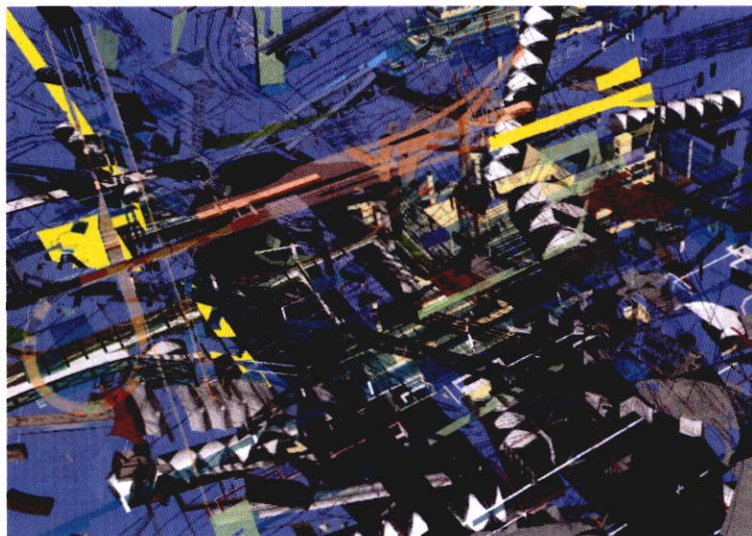
ภาพร่างชุดที่ 2

แนวความคิดของภาพร่างชุดที่ 2 ทั้ง 6 ชั้น มีที่มาของโครงสร้างจากพีพริธกันท์ โดยคัดเลือกภาพของโครงสร้างที่น่าสนใจนำมาสร้างองค์ประกอบให้มีความน่าสนใจมากขึ้น โดยการกระจายตัวรูปทรงให้ระยาะภายในภาพ การใช้ชุดสีสร้างน้ำหนักให้มีความแตกต่างจากชุดแรก ปัญหาของงานชุดนี้คือ การแสดงตัวของโครงสร้างไม่ค่อยแสดงผล เนื่องจากตัดทอนรูปทรงมากเกินไป จึงส่งผลให้มีรายละเอียดของตัวโครงสร้างไม่ชัดเจน แต่ทิศทางการวางรูปทรง การทับซ้อนของรูปทรงทำให้ภาพมีมิติกว่าภาพร่างชุดที่ 1

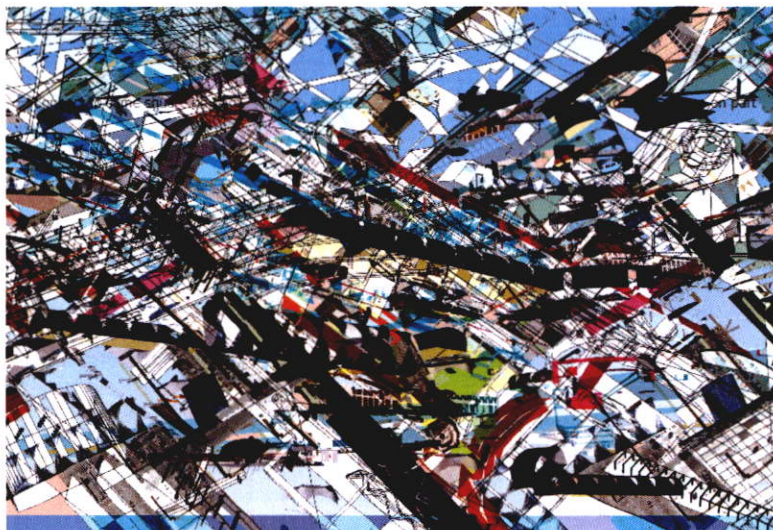
ในภาพร่างชั้นที่ 1 องค์ประกอบของภาพดูแบ่งเป็นสองส่วนมากเกินไป ขาดความกลมกลืนภายในภาพ เนื่องจากน้ำหนักของสีที่ใช้แตกต่างกันมากเกินไป ในภาพร่างชั้นที่ 2 ชุดสีที่ใช้ไม่ค่อยน่าสนใจ แต่การกระจายตัวโครงสร้างสามารถสร้างระยะได้ดี ในภาพร่างชั้นที่ 3 เส้นที่ใช้ในงานมีมากเกินไป และอยู่ส่วนหน้าสุดของภาพจึงทำให้ไม่เห็นรูปทรงที่อยู่ด้านหลัง อีกทั้งชุดสีที่ใช้ไม่น่าสนใจ จึงไม่สอดคล้องกับการนำเสนอเนื้อหาของงาน ในภาพร่างชั้นที่ 4 มีการซ้ำของรูปทรงมากเกินไปขาดความน่าสนใจ แต่การกระจายตัวของรูปทรงสร้างระยะได้ดี ในภาพร่างชั้นที่ 5 น้ำหนักในภาพค่อนข้างดี มีการวางองค์ประกอบที่น่าสนใจ การกระจายตัวของรูปทรงทำให้เกิดระยาะพื้นผิวในงานมีหลากหลายแตกต่างจากชั้นอื่น ในภาพร่างงานชั้นที่ 6 ความซับซ้อนขององค์ประกอบมีมากเกินไป ชุดสีขาดความน่าสนใจ

ศิลปินพินธ์ชุดที่ 2 ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชั้นที่ 5 มาเป็นต้นแบบเนื่องจาก องค์ประกอบพื้นผิวและชุดสีมีความน่าสนใจกว่าชั้นอื่น อีกทั้งน้ำหนักของภาพเกิดการปะทะต่อสายตาและตัวรูปทรงแสดงถึงเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3

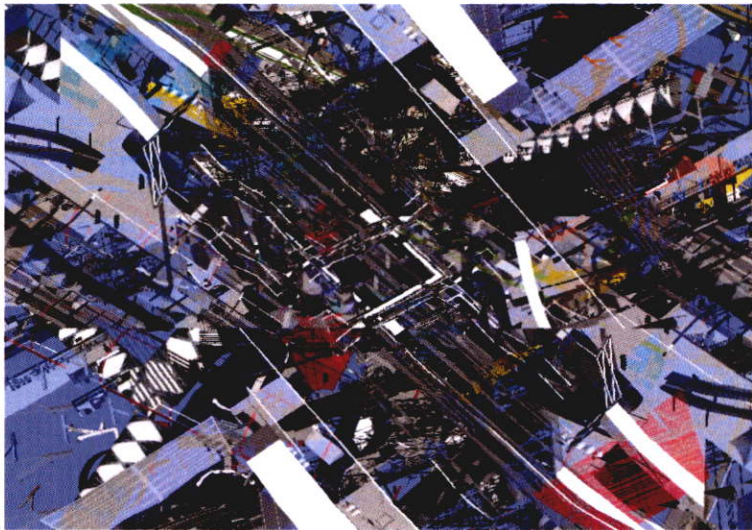
ภาพที่ 21 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 1

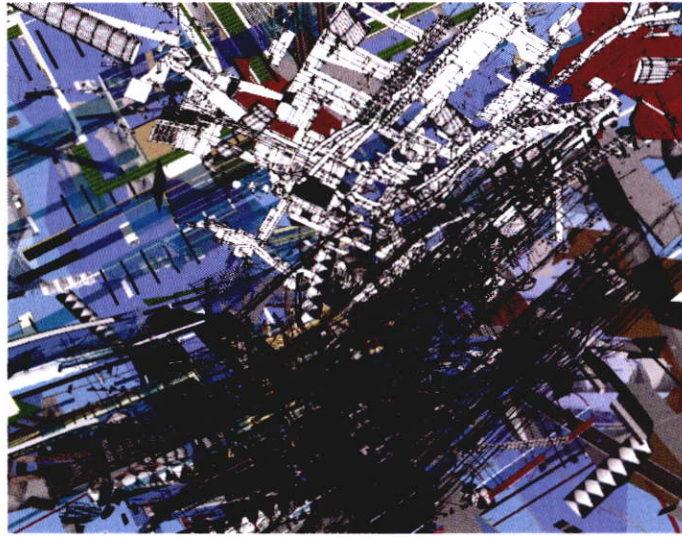
ภาพที่ 22 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 23 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

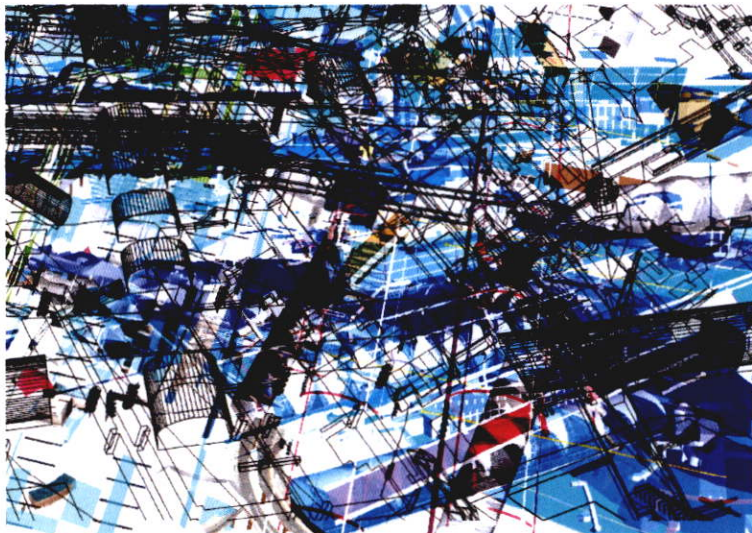
ภาพที่ 24 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

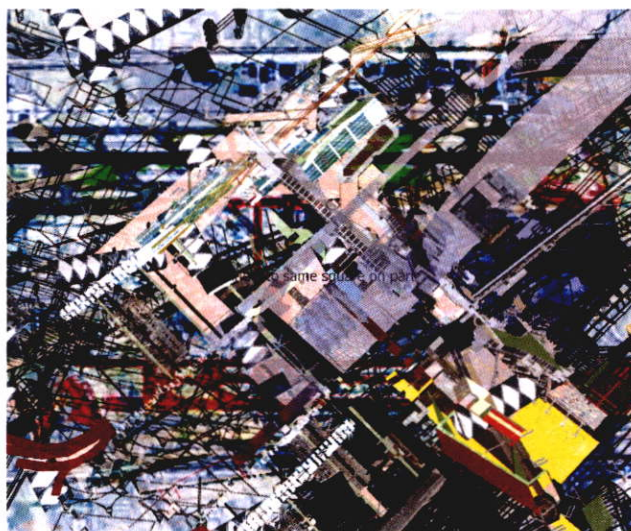
ภาพที่ 25 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 26 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 6

ภาพที่ 27 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 7

ภาพที่ 28 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 8

ภาพร่างชุดที่ 3

แนวความคิดของภาพร่างชุดที่ 3 ทั้ง 8 ชั้นมีที่มาของโครงสร้างจากสนามบิน โดยหลักของการจัดองค์ประกอบชุดนี้ต้องการให้ภาพดูวุ่นวายเนื่องจากสนามบินเป็นสถานที่ของการคมนาคมมีความพลุกพล่านในพื้นที่ อีกทั้งตัวโครงสร้างมีความซับซ้อน ตัววัสดุในตัวสถาปัตยกรรมก็มีหลากหลายทั้งทึบและโปร่ง ดังนั้นภาพร่างที่ต้องการสร้างจึงต้องมีการทับซ้อนของรูปทรง การสร้างพื้นผิวให้มีความหลากหลาย การหลงเหลือรูปทรงให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

ในภาพร่างชั้นที่ 1 มีพื้นที่ว่างมากเกินไปภาพจึงดูโล่ง ชุดสีที่ใช้ไม่น่าสนใจ องค์ประกอบไม่สมดุล ในภาพร่างชั้นที่ 2 มีการใช้รูปทรงที่ซ้ำกันมากเกินไป ชุดสีดูไม่โดดเด่น ในภาพร่างชั้นที่ 3 องค์ประกอบน่าสนใจ ในภาพมีมิติจากการกระจายตัวและทิศทางการวางของรูปทรง พื้นผิวมีความหลากหลายขึ้นจากชั้นก่อน แต่ชุดสีที่ใช้ยังไม่มีความโดดเด่น ในภาพร่างชั้นที่ 4 ชั้น 5 และชั้นที่ 6 มีการใช้ชุดสีที่เข้มข้นแต่ก็ยังไม่โดดเด่น องค์ประกอบของภาพดูกระจัดกระจายในบางช่วงและแออัดในบางช่วง มีระยะในภาพ แต่ยังไม่ตรงกับสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ในภาพร่างชั้นที่ 7 ชุดสีเริ่มมีความแตกต่างน่าสนใจขึ้น แต่ตัวรูปทรงมีการซ้ำมากเกินไป พื้นผิวในภาพยังดูไม่หลากหลาย ในภาพร่างชั้นที่ 8 องค์ประกอบดูวุ่นวาย พื้นผิวมีความหลากหลาย สีในภาพมีความโดดเด่นกว่าชั้นอื่น ทิศทางการกระจายและรวมตัวของรูปทรงสร้างระยะให้แก่ชิ้นงาน

ศิลปินพินธ์ชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชั้นที่ 8 มาเป็นต้นแบบเนื่องจาก องค์ประกอบที่ดูวุ่นวายพื้นผิวก็มีทั้งทึบและโปร่งดูหลากหลาย การหลงเหลือโครงสร้าง การกระจายรูปทรงที่มีผลต่อมิติในงาน สอดคล้องกับแนวความคิดและเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4

ภาพที่ 29 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 30 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 31 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 32 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 33 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 4

แนวความคิดของภาพร่างชุดที่ 4 ทั้ง 5 ชั้นนี้มีที่มาของตัวโครงสร้างจากวัด โดยหลักของการสร้างภาพร่างชุดนี้ต้องการให้ภาพดูสงบ ไม่วุ่นวาย การใช้ชุดสีที่ดูสบายตา ซึ่งมาจากความรู้สึกที่มีต่อตัวพื้นที่ของโครงสร้าง องค์ประกอบมีลักษณะเป็นนามธรรม คือ เหลือเพียงทัศนธาตุ เช่น เส้น สี พื้นผิว แต่บางช่วงก็ทิ้งรูปทรงให้เหลือเค้าโครงของโครงสร้างไว้ เพื่อให้เกิดการตั้งคำถามและจินตนาการ สร้างบรรยากาศ และชุดสี เพื่อให้เกิดความรู้สึกแปลกใหม่ การทับซ้อน กระจายตัวของรูปทรงและการผลัดระยะเพื่อให้เกิดมิติในภาพ เชื่อมโยงกับแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ

ในภาพร่างชั้นที่ 1 ชุดสีที่ใช้น่าสนใจดูสบายตา รูปทรงที่หลงเหลือดูมีเอกลักษณ์ แต่มีพื้นที่ว่างภายในภาพมากเกินไป ในภาพร่างชั้นที่ 2 องค์ประกอบน่าสนใจ การกระจายตัวและการทับซ้อนของรูปทรงทำให้ภาพมีมิติ พื้นผิวบนภาพมีความหลากหลาย มีการหลงเหลือรูปทรงที่มีเอกลักษณ์ น่าสนใจกว่าภาพร่างชั้นที่ 1 ในภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดสีที่ใช้ไม่สอดคล้องกับแนวความคิด การซ้ำของรูปทรงไม่น่าสนใจ มีการหลงเหลือของรูปทรงมากเกินไปทำให้ไม่เกิดจินตนาการ จึงไม่สอดคล้องกับแนวความคิด ในภาพร่างชั้นที่ 4 บรรยากาศในภาพมีดกเกินไป รูปทรงที่ใช้ซ้ำกันดูไม่มีเสน่ห์ ในภาพร่างชั้นที่ 5 มีชุดสีที่น่าสนใจการกระจายตัว การซ้ำกันของรูปทรงเกิดมิติในภาพ แต่พื้นผิวในภาพไม่หลากหลาย

ศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชั้นที่ 2 มาเป็นต้นแบบเนื่องจากตัวภาพมีความสมบูรณ์ทั้งในเรื่องขององค์ประกอบ ชุดสี พื้นผิว การแสดงตัวและทิศทางของรูปทรงที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวความคิดและเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

3.2 กระบวนการสร้างงาน

จากแนวความที่นำมาสู่การสร้างสรรคงานจิตรกรรมได้เริ่มจากการเลือกพื้นที่ตัวโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่สนใจ ค้นหาข้อมูลตัวสถาปัตยกรรม วิเคราะห์ตัวโครงสร้าง นำมาสร้างต้นแบบในสื่อดิจิทัลผ่านตัวโปรแกรม เกิดเป็นสเกตซ์งาน วิเคราะห์ตัวสเกตแล้วเลือกสเกตซ์งานที่น่าสนใจ นำมาสร้างเป็นผลงานจริง โดยใช้เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ และภาพพิมพ์ตะแกรงไหมในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งรูปแบบการสร้างผลงานนั้น เริ่มจากการขยายขนาดของสเกตให้มีส่วนที่ตรงกันกับเฟรมผ้าใบ ทาสีรองพื้นบนผ้าใบโดยใช้แปรงทาสี เพื่อให้เกิดร่องรอยของแปรงสร้างเป็นพื้นผิวและมีมิติ ใช้เครื่องฉายฉายภาพสเกตซ์ที่เลือกลงบนผ้าใบ โดยการฉายภาพและสร้างงานนั้นจะเริ่มทำทีละชั้น โดยเริ่มจากชั้นล่างสุดของภาพก่อน แล้วจึงเขียนชั้นต่อๆ มาทับซ้อนกันจนงานเสร็จ มีการใช้เทปขาวปิดกั้นรูปทรงก่อนทาสีเพื่อให้รูปทรงมีความคมชัด ให้ความรู้สึกถึงการเป็นงานกราฟฟิคในบางช่วง บางรูปทรงก็ปล่อยให้ผู้กันสร้างพื้นผิวและทาสีแปรงเพื่อให้รู้สึกถึงความ เป็นงานจิตรกรรม การทับซ้อนกันของรูปทรงในแต่ละชั้นก็จะเกิดจากการทับซ้อนกันของชั้นสี การทิ้งให้บางรูปทรงมีสีที่ทับกัน บางรูปทรงมีสีที่โปร่งทำให้เห็นรูปทรงของชั้นก่อน ทำให้ตัวงานมีมิติ การใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหมในงานศิลปะปนิพันธ์ชุดที่ 1-3 เข้ามามีส่วนร่วมในงาน ช่วยให้การสร้างรูปทรงมีพื้นผิวที่ต่างไปจากการใช้ผู้กัน ทำแบบนี้จนเต็มเฟรมจนภาพเสร็จสมบูรณ์แยกออกเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. เริ่มการร่างภาพจากเครื่องฉาย
2. เมื่อร่างภาพจนเสร็จแล้วได้ทำการผสมสีให้ตรงตามสเกต
3. ลงสีบนผ้าใบโดยเริ่มทำจากรูปทรงชั้นล่างสุดก่อนทับซ้อนกันมาเรื่อยๆ ในบางช่วง อาจมีการนำภาพพิมพ์ตะแกรงไหมเข้ามามีส่วนในการสร้างภาพ สลับกับการลงสีโดยใช้ผู้กัน
4. เมื่อลงสีตามขั้นตอนจนเต็มภาพจนถึงรูปทรงที่อยู่ชั้นบนแล้วก็ทำการเก็บรายละเอียดของภาพจนเสร็จสมบูรณ์

ขั้นตอนทั้งหมดเป็นกระบวนการของการสร้างสรรค์ผลงานที่ผ่านการแก้ไขปัญหาต่างๆตั้งแต่การทำภาพร่างจนถึงขั้นตอนการทำงานจนงานเสร็จสมบูรณ์

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดทัศนียภาพใหม่นี้ สร้างขึ้นเพื่อต้องการแสดงออกให้เห็นถึงความงามของโครงสร้างในงานสถาปัตยกรรมในด้านของ รูปทรง มิติ ระนาบ พื้นผิว แสงเงาที่ปรากฏสู่สายตา ความสลับซับซ้อนของโครงสร้าง ความเป็นเอกลักษณ์ ความสัมพันธ์ของโครงสร้างในแต่ละพื้นที่การใช้สอยที่ได้นำมาเอาความคิดสร้างสรรค์ ความรู้สึกมาแสดงผ่านจินตนาการการสร้างเป็นงานรูปแบบ 2 มิติ ที่นำเสนอโครงสร้างสถาปัตยกรรมในมุมมองใหม่ บรรยากาศใหม่ การแสดงออกของรูปทรง สีและพื้นผิว ที่ได้หยิบยืมมาจากโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่มาจากสื่อดิจิทัล การสร้างองค์ประกอบของภาพที่เกิดขึ้นจากโครงสร้างที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดมุมมองใหม่ขึ้น เกิดมิติ เกิดผลกระทบต่อสายตา ความไม่สมบูรณ์ต่างๆของรูปทรงที่เกิดขึ้น การลดทอนรูปทรง การหลงเหลือรูปทรงเพียงบางส่วนสร้างจินตนาการ และเกิดการตีความต่อภาพที่เห็น ซึ่งข้าพเจ้าสามารถวิเคราะห์ผลงานเป็น 2 ส่วนใหญ่คือ การวิเคราะห์ทัศนธาตุและวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาเอามาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง ซึ่งศิลปินอาจสร้างรูปด้วยทัศนธาตุอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันได้ แต่โดยความจริงแล้ว ถึงแม้จะใช้ธาตุใดธาตุหนึ่งสร้างรูปขึ้น ธาตุอื่นๆก็จะปรากฏตัวตามมาเอง โดยทัศนธาตุจะอยู่ร่วมกันและเกี่ยวเนื่องกันอยู่ ทั้งในรูปทรงที่ศิลปินสร้างขึ้นและในสิ่งต่างๆที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งทัศนธาตุทั้งหลายจะประสานตัวรวมกันเป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกัน การจัดระเบียบ หรือการประสานกันข้าวของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมาและจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้ก็คือ กฎเกณฑ์ของเอกภาพ ดังนั้นในผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าจึงสามารถแยกวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆได้ดังนี้

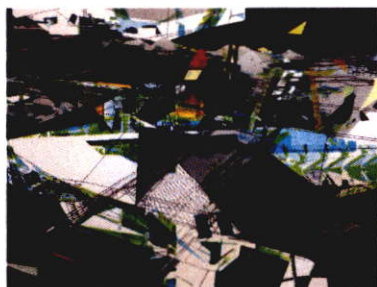
ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 34 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์รูปทรง

- ก. รูปทรงที่ข้าพเจ้านำมาใช้เป็นรูปทรงของโครงสร้างที่มาจากพระราชวัง ผ่านการตัดทอนรูปทรงให้อยู่ภายใต้รูปทรงทางเรขาคณิต และนำมาประกอบสร้างใหม่ แยกส่วนของโครงสร้างหลักให้มีรูปทรงที่ดูกระจัดกระจาย มีการทับซ้อนกันเพื่อให้เกิดมิติ สร้างความรู้สึกของการหลอกสายตาด้วยรูปทรงที่ทับซ้อน จนเกิดการลวงตา มีการตัดทอนรายละเอียดรูปทรงของโครงสร้างในบางช่วงเพื่อให้เกิดเป็นระยะหลัง และเน้นรายละเอียดของภาพในบางช่วงเพื่อให้เกิดระยะหน้าของภาพ

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 35 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์รูปทรง

- ก. ในผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรงมีที่มาจากโครงสร้างของพิพิธภัณฑ์ ผ่านการตัดทอนรูปทรงให้อยู่ภายใต้รูปทรงเรขาคณิตที่มีการทับซ้อนกัน และนำมาประกอบเป็นภาพใหม่ มีการลดหลั่นขนาดของรูปทรงเพื่อเพิ่มระยะให้เกิดกับงานมากขึ้น

ภาพที่ 36 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์รูปทรง

- ข. รูปทรงที่นำมาใช้เป็นภาพพื้นหลังส่วนใหญ่เกิดจากการตัดทอนตัวโครงสร้างพิพิธภัณฑ์ให้หลงเหลือเพียงแค่รูปทรงที่ไม่มีรายละเอียดของโครงสร้าง เพื่อสร้างระยะหลังให้กับงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 37 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์รูปทรง

- ก. ผลงานชิ้นที่ 3 ที่มาของรูปทรงจากโครงสร้างของสนามบิน การตัดทอนรูปทรงจากสนามบินให้เหลือเพียงรูปทรงทางเรขาคณิตทับซ้อนกัน การกระจายจัดกระจายรูปทรง การนำมาประกอบสร้างใหม่ รวมทั้งการลดหลั่นขนาดของรูปทรงให้มีความหลากหลาย เพื่อสร้างมิติให้เกิดขึ้นกับงาน

ภาพที่ 38 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์รูปทรง

- ข. พื้นหลังของภาพเกิดจากรูปทรงของโครงสร้างสนามบินที่ถูกตัดทอน เหลือเพียงรูปร่างพื้นฐานทางเรขาคณิต มีการหลงเหลือรูปทรงในบางช่วงให้เห็นถึงที่มาของโครงสร้าง เพื่อแสดงเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

ผลงานชิ้นที่ 4 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 39 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์รูปทรง

- ก. ผลงานชิ้นที่ 4 ได้ที่มาจากตัวรูปทรงจากโครงสร้างของวัด ตัดทอนรูปทรงให้เหลือเพียงรูปทรงทางเรขาคณิต แต่ในบางช่วงก็ทิ้งตัวรูปทรงเดิมไว้เพื่อนำเสนอเนื้อหาภายในภาพ มีการกระจายและทับซ้อนรูปทรง การซ้ำกันของรูปทรง การใช้รูปทรงที่มีขนาดเล็กไปใหญ่ ทำให้เห็นถึงมิติภายในภาพ

ภาพที่ 40 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์รูปทรง

- ข. พื้นหลังของภาพใช้รูปทรงที่มีรายละเอียดที่น้อย และมีขนาดใหญ่เพื่อสร้างระยะหลังให้แก่ภาพ

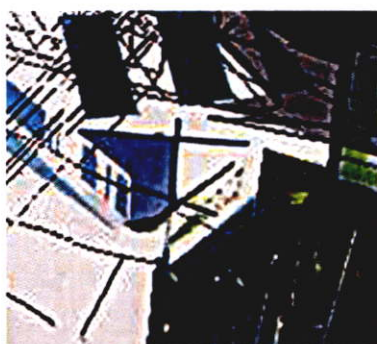
ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพที่ 41 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์ลักษณะผิว

- ก. ลักษณะของผิวในบริเวณต่างๆของรูปทรง มีทั้งลักษณะที่เกิดขึ้นจริงบนงานจิตรกรรม ซึ่งลักษณะของพื้นผิวในงานชิ้นนี้ มีการกระจายตัวของพื้นผิวบนบริเวณรูปทรงต่างๆที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความรู้สึกรวมถึงมิติให้แก่ภาพ อีกทั้งพื้นผิวยังนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกในชิ้นงานอีกด้วย

ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพที่ 42 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์ลักษณะผิว

- ก. มีการใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงใหม่ในการสร้างพื้นผิวเพื่อให้แตกต่างกับส่วนที่ใช้สีอะคริลิก เพื่อเพิ่มอารมณ์ ความรู้สึกภายในภาพ

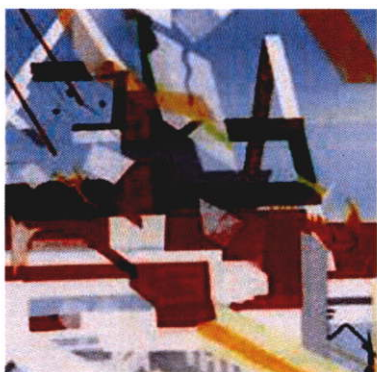
ผลงานชิ้นที่ 3 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพที่ 43 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์ลักษณะผิว

- ก. ลักษณะของพื้นผิวที่เกิดขึ้นในงานชิ้น 3 มีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงของรูปทรง พื้นผิวในบางรูปทรงมีที่มาจากสื่อจิตตอลจึงมีลักษณะเรียบแบนให้ความรู้สึกเป็นงานกราฟฟิก พื้นผิวในบางช่วงเกิดจากรอยของพู่กันในการสร้าง ให้ความรู้สึกถึงงานจิตรกรรม มีพื้นผิวที่ทึบและโปร่งเพื่อเพิ่มมิติและน้ำหนักให้แก่งาน

ผลงานชิ้นที่ 4 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพที่ 44 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์ลักษณะผิว

- ก. ในงานชิ้นนี้ มีการใช้ลักษณะของการสร้างพื้นผิวแบบทึบ โปร่ง สร้างน้ำหนัก สร้างระยะ การสร้างผิวแบบเรียบ และ ทิ้งรอยพู่กัน แสดงความรู้สึกอารมณ์ ในงาน

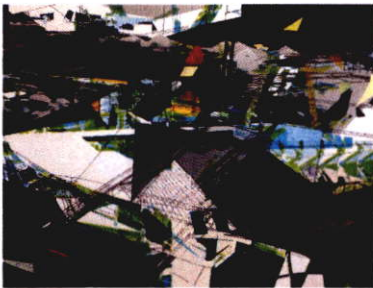
ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Colour)

ภาพที่ 45 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์สี

- ก. สีเป็นทัศนธาตุที่มีบทบาทที่สุดในงานจิตรกรรม ในผลงานชิ้นที่ 1 ไม่ค่อยมีความหลากหลายของสีมากนัก แต่ใช้สีในการสร้างความสว่างและความมืดของงาน เพื่อสร้างน้ำหนักให้เกิดขึ้นกับงาน เกิดระยะภายในภาพ มีการใช้คู่สีที่ตรงข้ามในบางรูปทรงเพื่อสร้างความโดดเด่นให้ความรู้สึกขัดแย้ง ใช้คู่สีข้างเคียงกัน เพื่อสร้างความกลมกลืน ซึ่งในงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้โทนสีที่ไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อสร้างขอบเขตไว้ให้อยู่ด้วยกันได้อย่างลงตัว สีที่ดูกลมกลืนในงานส่วนใหญ่เป็นสีที่หม่นเพื่อให้สีประสานสัมพันธ์กันและช่วยเน้นให้สีที่สดมีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

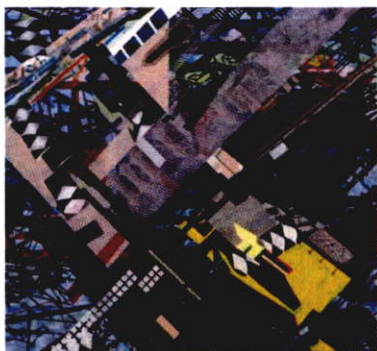
ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Colour)

ภาพที่ 46 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์สี

- ก. ในผลงานชุดที่ 2 ของข้าพเจ้าได้ใช้โทนสี ขาว เทา ดำ เพื่อสร้างระยะภายในภาพ ซึ่งเน้นส่วนที่เด่น คือระยะหน้าด้วยสีโทนสว่าง และใช้สีโทนมืดเพื่อสร้างความลึกภายในงาน มีการเน้นสีในบางรูปทรงให้สดเพื่อขบเน้นความโดดเด่น ให้เกิดขึ้นบนงาน

ผลงานชั้นที่ 3 สี (Colour)

ภาพที่ 47 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์สี

- ก. ในผลงานชั้นที่ 3 มีการใช้สีที่หลากหลาย อีกทั้งยังมีความจัดของสีค่อนข้างมาก ตั่วงานจึงดูสนุกสนาน การทับซ้อนของสีที่มีลักษณะโปร่ง ส่งผลให้เกิดน้ำหนักสร้างมิติภายในงาน มีการใช้สีคู่ตรงข้ามเพื่อขับเน้นรูปทรง และกระจายสีที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้งานมีความกลมกลืน

ผลงานชั้นที่ 4 สี (Colour)

ภาพที่ 48 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์สี

- ก. ในผลงานชั้นที่ 4 มีการใช้สีในกลุ่มสีเย็นสร้างบรรยากาศภายในงาน เพื่อให้เกิดความรู้สึกสบายตา ใช้สีในโทนร้อนขับเน้นความโดดเด่นของเนื้อหาในบางรูปทรง ใช้สีขาวเพื่อความสว่าง สร้างระยะหน้าให้แก่งานเพื่อให้งานดูมีมิติมากขึ้น

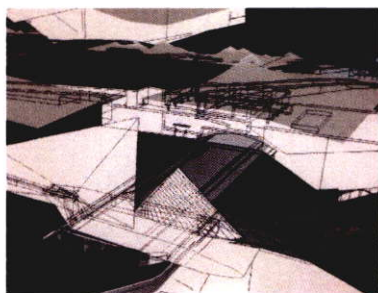
ผลงานชิ้นที่ 1 เส้น (Line)

ภาพที่ 49 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์เส้น

- ก. เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดภายในงาน สามารถแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวของมันเอง ซึ่งในผลงานชิ้นนี้ เส้นเป็นส่วนประกอบสำคัญในการแสดงพื้นที่ของรูปทรง และเนื้อหาทางเรื่องราว เส้นเป็นสิ่งที่มีความอิสระ มีจังหวะ ความเคลื่อนไหว สร้างอารมณ์ความรู้สึกให้กับงานของข้าพเจ้า มีการประกอบกันของเส้นเพื่อสร้างขอบเขตของรูปทรง การทับซ้อนกันของเส้นเพื่อสร้างความซับซ้อนภายในงานเกิดเป็นมิติในภาพและเส้นยังสร้างความรู้สึกถึงความเป็นจิตติดต่อกระตุ้นอารมณ์ให้เกิดความรู้สึก วุ่นวาย อึดอัด สนุกสนาน อีกทั้งยังเป็นตัวเชื่อมระหว่างรูปทรง น้ำหนัก พื้นที่ว่างภายในงานอีกด้วย

ผลงานชิ้นที่ 2 เส้น (Line)

ภาพที่ 50 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์เส้น

- ก. ในผลงานชิ้นที่ 2 มีการใช้เส้นสร้างรายละเอียดในรูปทรง เพื่อเพิ่มรายละเอียดและเพิ่มระยะภายในงาน

ผลงานชั้นที่ 3 เส้น (Line)

ภาพที่ 51 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์เส้น

- ก. เส้นในงานทั้ง 3 ชั้นนี้ประกอบด้วยเส้นตรง เส้นโค้ง เส้นหยัก เส้นปะ ที่มีความหลากหลายของขนาด ใหญ่ เล็ก สั้น ยาว บาง หนา วางทับซ้อนกันจนเกิดเป็นระยะ สร้างมิติภายในภาพ สร้างอารมณ์ที่ดูซับซ้อน วุ่นวาย และสนุกสนาน

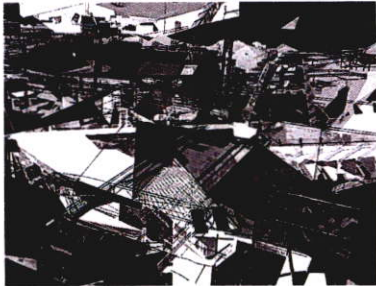
ผลงานชั้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)

ภาพที่ 52 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์น้ำหนัก

- ก. ลักษณะน้ำหนักของงานชั้นที่ 1 เกิดจากความสว่างและความมืดของสี น้ำหนักที่เกิดจากปริมาตรของรูปทรง มีการเน้นจังหวะสีขาวที่เป็นส่วนแสง และส่วนที่มีดเข้มเป็นสีดำเพื่อให้เกิดค่าความลึกภายในงาน สร้างมิติ มีการใช้น้ำหนักรวมเป็น 3 น้ำหนักคือ ขาว เทาและดำ เพื่อสร้างปริมาตรและระยะของรูปทรงให้มีระยะหน้า กลาง หลัง ใช้น้ำหนักเทาเป็นส่วนใหญ่เพื่อสร้างความกลมกลืนภายในงาน

ผลงานชิ้นที่ 2 น้ําหนัก (Volume)

ภาพที่ 53 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์น้ําหนัก

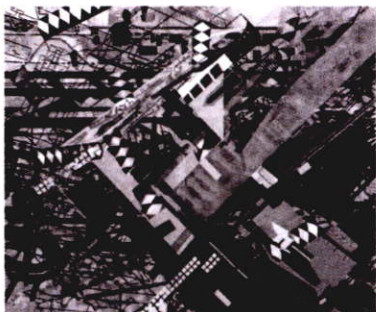
- ก. น้ําหนักภายในผลงานชิ้นที่ 2 เกิดจากน้ําหนักของสีที่มีการจับเน้นส่วนที่สว่างและมีคเพื่อสร้างมิติให้ภายในภาพ

ภาพที่ 54 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์น้ําหนัก

- ข. มีการใช้น้ําหนัก 3 น้ําหนักคือ ขาว เทา ดำ เพื่อสร้างปริมาณและระยะของรูปทรง ใช้น้ําหนักของสีดำเป็นส่วนใหญ่เพื่อสร้างความลึกให้แก่ตัวงาน

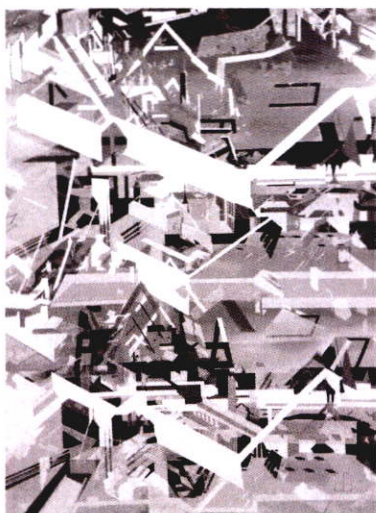
ผลงานชิ้นที่ 3 น้ำหนัก (Volume)

ภาพที่ 55 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์น้ำหนัก

- ก. น้ำหนักภายในผลงานชิ้นที่ 3 เกิดจากความจัดของชุดสี การใช้สีคู่ตรงข้ามสร้างน้ำหนักในงาน น้ำหนักของสีดำสร้างความลึก น้ำหนักของสีที่สว่างสร้างระยะหน้า เกิดเป็นมิติในงาน

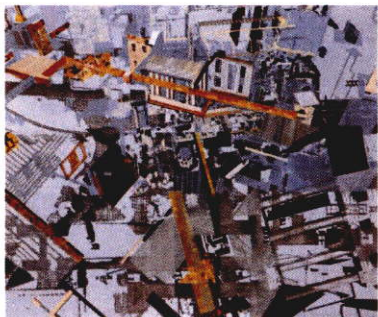
ผลงานชิ้นที่ 4 น้ำหนัก (Volume)

ภาพที่ 56 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์น้ำหนัก

- ก. น้ำหนักภายในผลงานชิ้นที่ 4 เกิดจากการใช้ความจัดของสีโทนร้อนความสดของสีในบางช่วงขับเน้นรูปทรงที่ต้องการแสดงออกของเนื้อหา และการซ้อนทับของชั้นสีที่บาง สร้างน้ำหนักให้เกิดมิติระยะของภาพ

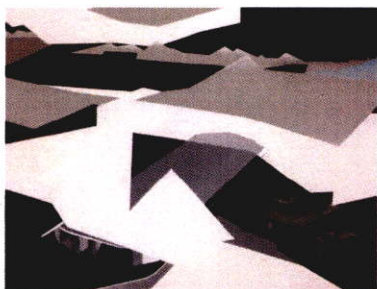
ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 57 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์พื้นที่ว่าง

- ก. พื้นที่ว่างทำหน้าที่สร้างความสัมพันธ์และกำหนดทิศทางเคลื่อนไหวของรูปทรงที่เกิดจากการกำหนดโครงสร้าง จังหวะ ลีลา ความถี่หรือห่างของรูปทรงต่างๆ และเป็นตัวประสานรูปทรงไปในทิศทางเดียวกันกับการทำงาน ซึ่งพื้นที่ว่างในงานชิ้นที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นลีลาเพื่อให้งานดูกลมกลืน เป็นจุดพักสายตาและยังช่วยขบขันจุดเด่น น้ำหนักของโครงสร้างรูปทรงภายในงาน

ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 58 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์พื้นที่ว่าง

- ก. พื้นที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นสีดำ เพื่อสร้างน้ำหนักให้แก่นาง สร้างให้งานดูลึก มีมิติและขบขัน ส่วนที่สว่างให้ดูโดดเด่น พื้นที่ว่างที่เป็นสีขาวสร้างขึ้นเพื่อขบขันให้สีที่มากับซ้อนเกิดความสว่าง ดูโดดเด่นขึ้น

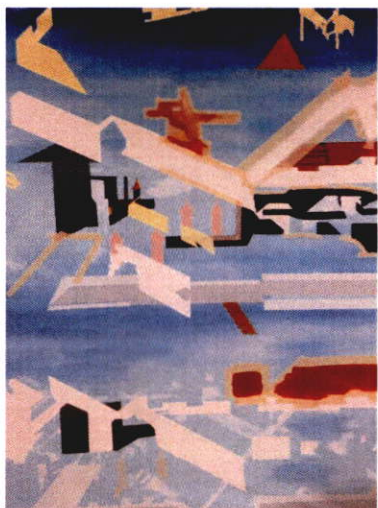
ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 59 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์พื้นที่ว่าง

- ก. ในผลงานชุดที่ 3 มีพื้นที่ว่างไม่มากเนื่องจากเนื้อหาของงานต้องการนำเสนอความแออัด วุ่นวาย ในส่วนของพื้นหลังใช้สีที่ดูเป็นกลาง และลักษณะของพื้นผิวที่เป็นที่แปร่ง สร้างที่ว่าง ร่องรอย รูปทรงที่จะมากับซ้อน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนในงาน

ผลงานชิ้นที่ 4 พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 60 ภาพแสดงการ
วิเคราะห์พื้นที่ว่าง

- ก. พื้นที่ว่างในงานชิ้นที่ 4 ใช้สีฟ้าเป็นส่วนใหญ่เพื่อสร้างบรรยากาศภายในงาน ส่งผลต่อเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ และยังเป็นจุดพักสายตาอีกด้วย

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

การประกอบกันของรูปทรง การประสานกันของทัศนธาตุอย่างมีเอกภาพ การเรียนรู้ การกระทำ การทดลองที่สร้างความชำนาญ และฝีมือ การแสดงออก ที่สร้างสุนทรียภาพ เป็นลักษณะของงานศิลปะ หรือ ทัศนศิลป์ ซึ่งทฤษฎีรวมทั้งหลักการต่างๆ ของศิลปะที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้พอจะสรุปและแบ่งได้ดังนี้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 61 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นที่ 1 ของข้าพเจ้ามีความกลมกลืนจากรูปทรงของที่มาจากโครงสร้างเดียวกัน ทิศทางการวางของรูปทรงหลักที่ไปในแนวเดียวกัน จึงอยู่ร่วมกันภายในงานได้ การใช้เส้นกระจายทั่วทั้งงาน การใช้สีสร้างบรรยากาศบนพื้นที่ว่างภายในภาพ การซ้ำกันของรูปทรง จึงส่งผลให้เกิดความสอดคล้องสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นภายในผลงาน

ความหลากหลาย (Variety)

ผลงานของข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์มาจากจินตนาการของรูปทรง การตัดทอนและการประกอบสร้างใหม่ให้ดูผสมผสานกันในรูปแบบของการจัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสมให้เกิดความน่าสนใจของรูปทรง อีกทั้งรูปทรงจากโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่หยาบยืมนามีความหลากหลายการใช้รูปทรงที่มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ดังเช่นในหมายเลข 4 และ 5 การใช้เส้นที่มีลักษณะ เส้น หัก สั้น ยาว หนา บาง ในหมายเลข 1,2 และ 3 การใช้สีที่มีความขัดแย้ง โดดเดี่ยวกัน ให้เกิดค่าน้ำหนักที่มีความหลากหลายบนงาน ในหมายเลข 5 การสร้างพื้นผิวที่แตกต่างกันบนรูปทรงต่างๆ การหยาบยืมนพื้นผิวทั้งจากในดิจิทัลตลอด ภาพถ่าย พื้นผิวจริงมาสร้างความหลากหลายบนภาพ รวมถึงการสร้างงานจากผู้อื่น การใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงใหม่ ชุดสีที่หยาบยืมนมาจากที่ต่างๆ ช่วยเพิ่มความหลากหลายให้กับงานยิ่งขึ้น

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานของข้าพเจ้าเกิดจากการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน และจากการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง ความสมดุลในผลงานของข้าพเจ้าเป็นแบบสมมาตร จึงมีลักษณะที่ดูเคลื่อนไหว ในหมายเลข 2 การใช้สี รูปทรงที่มีลักษณะของความหลากหลาย และการซ้ำกันกระจายทั่วทั้งภาพ เกิดเป็นน้ำหนักที่สร้างความสมดุลในตัวเอง

สัดส่วน (Proportion)

ในงานของข้าพเจ้า เกิดจากความสัมพันธ์ที่สัมพันธ์กันระหว่างขนาดของส่วนต่างๆ ในรูปทรง และระหว่างรูปทรง รวมทั้งความสัมพันธ์กลมกลืนกันระหว่างทัศนธาตุทั้งหลายภายในภาพ ในรูปทรงที่มีสัดส่วนที่ผิดจากความเป็นจริง ส่งผลต่อการแสดงออกของงานดูสนุกสนาน การใช้รูปทรงที่มีสัดส่วนที่แตกต่างกันของขนาด กระจายกระจายภายในงานเพื่อต้องการให้เกิดความกลมกลืน ความเคลื่อนไหว แสดงค่าของระยะที่แตกต่างกันภายในภาพ

ความโดดเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นที่เห็นได้ชัดจากผลงานชิ้นที่ 1 คือ เส้นสีดำ ในหมายเลข 1 มีลักษณะสีที่สร้างน้ำหนักที่เด่นชัด การประกอบสร้างของเส้นเกิดเป็นรูปร่างของรูปทรงที่มีความน่าสนใจ สร้างมิติลวงตาในงาน ส่วนเส้นสีขาวในหมายเลข 2 เป็นจุดเด่นที่รองลงมา ด้วยน้ำหนักของการใช้สีที่อ่อน แต่มีความน่าสนใจในการประกอบสร้างของเส้น สร้างความลวงตาให้เกิดขึ้นภายในงาน

การเคลื่อนไหว (Movement)

ลักษณะการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้น 1 นี้ เกิดจากการวางตัวทิศทางของเส้นที่ให้ความรู้สึกพุ่งเข้าหากัน ในหมายเลข 1,2,3 และ 6 ทำให้เกิดน้ำหนักและมิติในงานอีกด้วย

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบผลงานศิลปะชิ้นที่ 2

ภาพที่ 62 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นที่ 2 ของข้าพเจ้ามีความกลมกลืนจากรูปทรงของที่มาจากโครงสร้างเดียวกัน ทิศทางการวางของรูปทรงหลักที่ไปในแนวเดียวกัน จึงอยู่ร่วมกันภายในงานได้ การใช้เส้นกระจายทั่วทั้งงาน การใช้สีสร้างบรรยากาศบนพื้นที่ว่างภายในภาพ การซ้ำกันของรูปทรง จึงส่งผลให้เกิดความสอดคล้องสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นภายในผลงาน

ความหลากหลาย (Variety)

ผลงานของข้าพเจ้าชิ้นที่ 2 ได้สร้างสรรค์มาจากจินตนาการของรูปทรง การตัดทอนและการประกอบสร้างใหม่ อีกทั้งรูปทรงจากโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่หยาบซึ่มมีความหลากหลายการใช้รูปทรงที่มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ในหมายเลข 1,2 และ 4 การใช้สีที่มีความขัดแย้ง โดดเดี่ยวกันให้เกิดค่าน้ำหนักที่มีความหลากหลายบนงาน ในหมายเลข 1 และ 4 การสร้างพื้นผิวที่แตกต่างกันบนรูปทรงต่างๆ การหยาบซึ่มพื้นผิวทั้งจากในดิจิตอล ภาพถ่าย พื้นผิวจริงมาสร้างความหลากหลายบนภาพ รวมถึงการสร้างงานจากผู้อื่น การใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม ชุดสีที่หยาบซึ่มมาจากที่ต่างๆ ช่วยเพิ่มความหลากหลายให้กับงานยิ่งขึ้น

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานของข้าพเจ้าเกิดจากการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน และจากการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง ความสมดุลในผลงานของข้าพเจ้าเป็นแบบอสมมาตร จึงมีลักษณะที่เคลื่อนไหว การใช้สีรูปทรงที่มีลักษณะของความหลากหลาย และการซ้ำกันกระจายทั่วทั้งภาพ เกิดเป็นน้ำหนักที่สร้างความสมดุลในตัวงาน

สัดส่วน (Proportion)

ในงานของข้าพเจ้า เกิดจากความสัมพันธ์ที่สมส่วนกันระหว่างขนาดของส่วนต่างๆ ในรูปทรง และระหว่างรูปทรง รวมทั้งความสัมพันธ์กลมกลืนกันระหว่างทัศนธาตุทั้งหลายภายในภาพ ส่งผลต่อการแสดงออกของงานที่ดูซับซ้อน

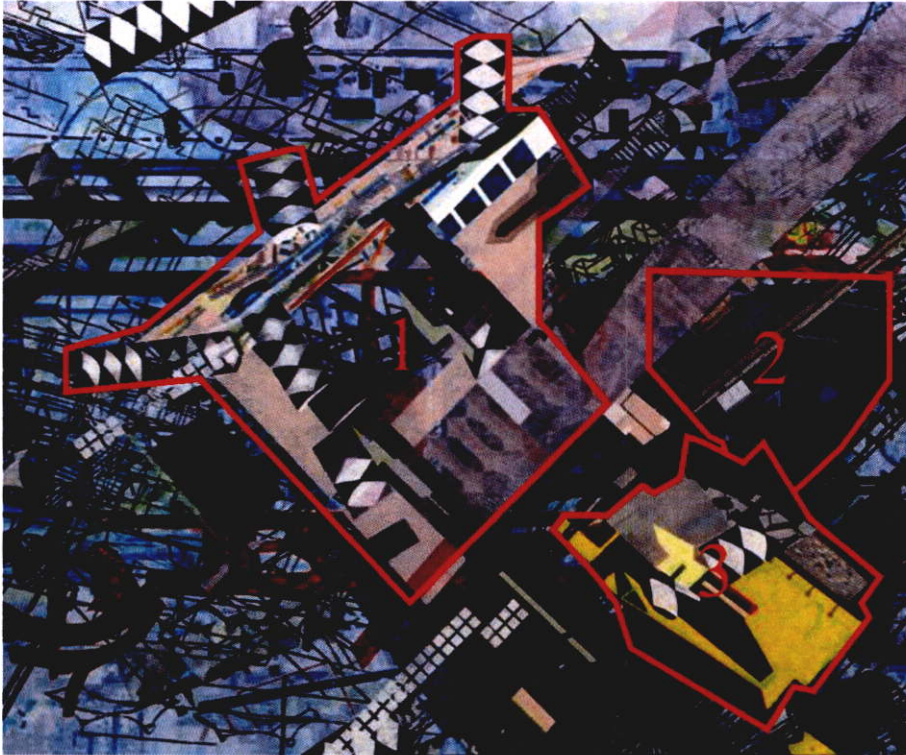
ความโดดเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นที่เห็นได้ชัดจากงานชิ้นที่ 2 คือ น้ำหนักภายในงานที่เกิดจากความมืด ความสว่างของสีและการจัดวางของรูปทรงในหมายเลข 1 มีการใช้รูปทรงที่มีขนาดใหญ่ ค่าของสีที่สว่าง จึงกลายเป็นจุดปะทะทางสายตาอันดับแรก ในหมายเลข 2 เกิดความโดดเด่นจากการรวมตัวกันของรูปทรงที่มีค่าน้ำหนักมืดกว่า หมายเลข 1 และทิศทางการนำสายตาของรูปทรงในหมายเลข 3 จึงทำให้พื้นที่ในหมายเลข 2 มีความโดดเด่นรองลงมา

การเคลื่อนไหว (Movement)

ทิศทางของการวางรูปทรง การลดหลั่นขนาดของรูปทรง และการกระจายของสีบนรูปทรง ส่งผลให้เกิดความเคลื่อนไหวบนงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบผลงานศิลปะขั้นที่ 3

ภาพที่ 63 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานขั้นที่ 3 ของข้าพเจ้ามีความกลมกลืนจากรูปทรงของที่มาจากโครงสร้างเดียวกัน ทิศทางการวางของรูปทรงหลักที่ไปในแนวเดียวกัน จึงอยู่ร่วมกันภายในงานได้ การใช้เส้นกระจายทั่วทั้งงาน การใช้สีสร้างบรรยากาศบนพื้นที่ว่างภายในภาพ การซ้ำกันของรูปทรง จึงส่งผลให้เกิดความสอดคล้องสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นภายในผลงาน

ความหลากหลาย (Variety)

ผลงานของข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์มาจากจินตนาการของรูปทรง การตัดทอนและการประกอบสร้างใหม่ให้ดูผสมผสานกันในรูปแบบของการจัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสมให้เกิดความน่าสนใจของรูปทรง อีกทั้งรูปทรงจากโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่หยาบซึ่มมีความหลากหลายการใช้รูปทรงที่มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ลักษณะที่แตกต่างกันของเส้น การใช้สีที่มีความขัดแย้ง โกล้เคียงกัน ให้เกิดค่าน้ำหนักที่มีความหลากหลายบนงาน การสร้างพื้นผิวที่แตกต่างกันบนรูปทรงต่างๆ รวมถึงการสร้างงานจากพู่กัน การใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม ชุดสีที่หยาบซึ่มมาจากที่ต่างๆ ช่วยเพิ่มความหลากหลายให้กับงานยิ่งขึ้น

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานของข้าพเจ้าเกิดจากการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน และจากการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง การใช้สี รูปทรงที่มีลักษณะของความหลากหลาย และการซ้ำกันกระจายทั่วทั้งภาพ เกิดเป็นน้ำหนักที่สร้างความสมดุลในตัวเอง

สัดส่วน (Proportion)

ในงานของข้าพเจ้า เกิดจากความสัมพันธ์ที่สัมพันธ์กันระหว่างขนาดของส่วนต่างๆ ในรูปทรง และระหว่างรูปทรง รวมทั้งความสัมพันธ์กลมกลืนกันระหว่างทัศนธาตุทั้งหลายภายในภาพ ในรูปทรงที่มีสัดส่วนที่ผิดจากความเป็นจริง ส่งผลต่อการแสดงออกของงานดูสนุกสนาน การใช้รูปทรงที่มีสัดส่วนที่แตกต่างกันของขนาด กระจัดกระจายภายในงานเพื่อต้องการให้เกิดความกลมกลืน ความเคลื่อนไหว แสดงค่าของระยะที่แตกต่างกันภายในภาพ

ความโดดเด่น (Dominance)

ในงานชิ้นที่ 3 ความโดดเด่นเกิดจากการประกอบสร้างของรูปทรง การใช้ความจัดของสี การสร้างน้ำหนักของรูปทรง ในหมายเลข 1 การใช้สีเป็นตัวช่วยในการปะทะของสายตาในหมายเลข 2 ใช้น้ำหนักของสีในหมายเลข 3 สร้างความลึก ขับเน้นเนื้อหาเรื่องราวที่เป็นความโดดเด่นของงานดังที่แสดงในภาพ

การเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในงานชิ้นที่ 3 เกิดจากการวางทิศทางของรูปทรง ที่มีลักษณะแยกออกจากโครงสร้างหลัก การวางทับซ้อนของรูปทรง สร้างให้เกิดความเคลื่อนไหว ดังที่แสดงในภาพ

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ภาพที่ 64 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ความกลมกลืน (Harmony)

ของข้าพเจ้าในชิ้นที่ 4 มีความกลมกลืนจากรูปทรงของที่มาจากโครงสร้างเดียวกัน ทิศทางการวางของรูปทรงหลักที่ไปในแนวเดียวกัน จึงอยู่ร่วมกันภายในงานได้ การใช้เส้นกระจายทั่วทั้งงาน การใช้สีสร้างบรรยากาศบนพื้นที่ว่างภายในภาพ การซ้ำกันของรูปทรง จึงส่งผลให้เกิดความสอดคล้องสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นภายในผลงาน

ความหลากหลาย (Variety)

รูปทรงจากโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่หยาบยื้อมีความหลากหลายการใช้รูปทรงที่มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ การใช้สีที่มีความขัดแย้ง โกล้เคียงกัน ให้เกิดค่าน้ำหนักที่มีความหลากหลายบนงาน การสร้างพื้นผิวที่แตกต่างกันบนรูปทรงต่างๆ การหยาบย้อมพื้นผิวทั้งจากในดิจิตดอล ภาพถ่าย พื้นผิวจริงมาสร้างความหลากหลายบนภาพ รวมถึงการสร้างงานจากพู่กัน ชุดสีที่หยาบย้อมมาจากที่ต่างๆ ช่วยเพิ่มความหลากหลายให้กับงานยิ่งขึ้น

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานของข้าพเจ้าเกิดจากการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง การใช้สี รูปทรงที่มีลักษณะของความหลากหลาย และการซ้ำกันกระจายทั่วทั้งภาพ เกิดเป็นน้ำหนักที่สร้างความสมดุลในงาน

สัดส่วน (Proportion)

ในงานของข้าพเจ้า เกิดจากความสัมพันธ์ที่สัมพันธ์กันระหว่างขนาดของส่วนต่างๆ ในรูปทรง และระหว่างรูปทรง รวมทั้งความสัมพันธ์กลมกลืนกันระหว่างทัศนธาตุทั้งหลายภายในภาพ ในรูปทรงที่มีสัดส่วนที่ผิดจากความเป็นจริง ส่งผลต่อการแสดงออกของงานดูสนุกสนาน การใช้รูปทรงที่มีสัดส่วนที่แตกต่างกันของขนาด กระจายกระจายภายในงานเพื่อต้องการให้เกิดความกลมกลืน ความเคลื่อนไหว แสดงค่าของระยะที่แตกต่างกันภายในภาพ

ความโดดเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นที่ 4 นี้มีความโดดเด่นในเรื่องของน้ำหนัก สี และรูปทรง ดังที่แสดงในภาพ หมายเลข 1 มีการวางรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ มีความสว่างของน้ำหนักเด่นชัด ในหมายเลข 2 มีความโดดเด่นรองลงมา ถึงแม้ว่าความจัดของชุดสีจะมีความสดกว่า หมายเลข 1 แต่ด้วยรูปทรงที่เล็กกว่า และการกระจายตัวของรูปทรง ตำแหน่งของการจัดวางที่ถูกทับ การใช้น้ำหนักในหมายเลข 3 ช่วยขบขันในรูปทรงของหมายเลข 1 จึงส่งผลต่อการปะทะของสายตา สร้างความโดดเด่นในงาน

การเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวของงานชิ้นที่ 4 เกิดจากการกระจายตัวของรูปทรง สร้างความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวที่ไม่รุนแรงมาก เนื่องจากค่าของสีบนรูปทรงค่อนข้าง อ่อน ทิศทางการกระจายกระจายของรูปทรงเล็ก ในหมายเลข 4 กลมกลืนกันกับรูปทรงใหญ่ ดังที่แสดงในภาพ

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคศิลป์ทัศนียภาพใหม่นี้มีแนวความคิดมาจากการที่ได้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์ของภาพต้นแบบภายในงานสถาปัตยกรรม ภาพร่างของโครงสร้างที่ทับซ้อนกัน แสดงออกให้เห็นถึงทัศนธาตุต่างๆ ความงามของแสงที่ตกกระทบบนโครงสร้างจำลอง หรือแม้แต่ตัวพื้นผิวในสื่อจิตตอลก็เกิดความงามขึ้นด้วย ความลวงตาของมิติ ความรู้สึกที่กระทบต่อแบบร่างของโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่ต่างพื้นที่กัน จึงทำให้เกิดความคิดจินตนาการที่ต่างกัน การใช้จินตนาการประกอบสร้าง การลดทอนรูปทรง การหลงเหลือทิ้งไว้เพียงบางส่วนของโครงสร้าง จึงทำให้เกิดเป็นทัศนียภาพใหม่ขึ้น จากแนวความที่นำมาสู่การสร้างสรรคงานจิตรกรรม วิธีการสร้างงานนั้นจะเริ่มทำทีละขั้น ใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อสร้างพื้นผิวและมิติภายในงาน นอกเหนือจากการใช้ผู้กันยังนำเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม เข้ามามีส่วนร่วมในงาน ช่วยให้การสร้างรูปทรงมีพื้นผิวที่ต่างไปจากการใช้ผู้กัน และทำให้ตัวงานในบางช่วงเกิดความรู้สึกแบบกราฟฟิกเพิ่มขึ้นด้วย สิ่งเหล่านี้จึงทำให้ตัวผลงานแสดงออกถึงความซับซ้อน ความเป็นพื้นที่ใหม่ ให้อารมณ์งานรู้สึกว่าเป็นถึงงานจิตรกรรมถึงงานกราฟฟิก จากผลงานการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ส่งผลให้เห็นการพัฒนาและจุดบกพร่องในงานทำให้เกิดการเรียนรู้มุมมองที่หลากหลายขึ้น เกิดการแสดงออกถึงเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ เกิดจินตนาการและการตั้งคำถามต่อผู้ชมงาน ดังนั้นศิลปนิพนธ์ชุดทัศนียภาพใหม่นี้จึงเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ความรู้ ความชำนาญ ที่ได้จากการทำงานศิลปะรวมถึงการแก้ไขส่วนที่ผิดพลาดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้นั้นเอง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรคผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าเป็นผลงานที่ต่อเนื่องมาจากการเรียนในชั้นปีที่ 3 ในผลงานของข้าพเจ้าจะเป็นการลดทอนรูปทรงที่มาจากโครงสร้างของสถาปัตยกรรมให้เหลือเพียงแค่รูปทรงพื้นฐาน นำมาจัดองค์ประกอบใหม่ เปลี่ยนชุดสี พื้นผิว บรรยากาศให้เกิดขึ้นเป็นภาพใหม่ขึ้น ซึ่งจากผลงานในชั้นปีที่ 3 นั้นยังไม่มี ความชัดเจนในเรื่องของแนวความคิด เนื้อหา รวมถึงตัวรูปแบบของผลงานก็ยังไม่มีความน่าสนใจ จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไข มีการพัฒนาเกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้ทั้งส่วนที่ดี และส่วนที่ผิดพลาด ทั้งจากการสังเกต การทดลอง การหาข้อมูล จึงมาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ทัศนียภาพใหม่” ข้าพเจ้าหวังว่าผู้ชมจะเกิดการตั้งคำถาม การจินตนาการร่วมไปกับผลงาน รับรู้ถึงมุมมองของความงามอีกแง่ที่ปรากฏอยู่ในผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้า

บรรณานุกรม

กิจชัย จิตบจรวานิช. 2556. 20 แนวความคิดทางสถาปัตยกรรมในศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์คอมม่อนบุ๊กส์

กิจชัย จิตบจรวานิช. 2555. โครงสร้างเหตุการณ์. กรุงเทพฯ: ดีดี มีเดีย

กิจชัย จิตบจรวานิช. 2554. **OBSESSION: Process in Architecture**. กรุงเทพฯ: ดีดี มีเดีย

ชลูด นิ่มเสมอ. 2554. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ: บริษัทอัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง

จำกัด (มหาชน)

ต้นข้าว ปาณินท์. 2553. คนและความคิดทางสถาปัตยกรรม. กรุงเทพฯ: สมมติ

เบรนท์ ซี. โบรลิน. 2556. ความล้มเหลวของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คอม

ม่อนบุ๊กส์

โอชกร ภาคสุวรรณ. 2554. กราฟฟิกในการแก้ปัญหาสำหรับสถาปนิกและนักออกแบบ.

กรุงเทพมหานคร: งานสิ่งพิมพ์เอกสารตำรา สำนักงานคณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

<http://www.ibiblio.org>

<http://www.architecturenewsplus.com>

<http://archisafe.com>

<http://ericowenmoss.com>

<http://www.itsnicethat.com/articles/julie-mehretu>

<http://immanentterrain.wordpress.com>

ภาพผลงานศิลปะ

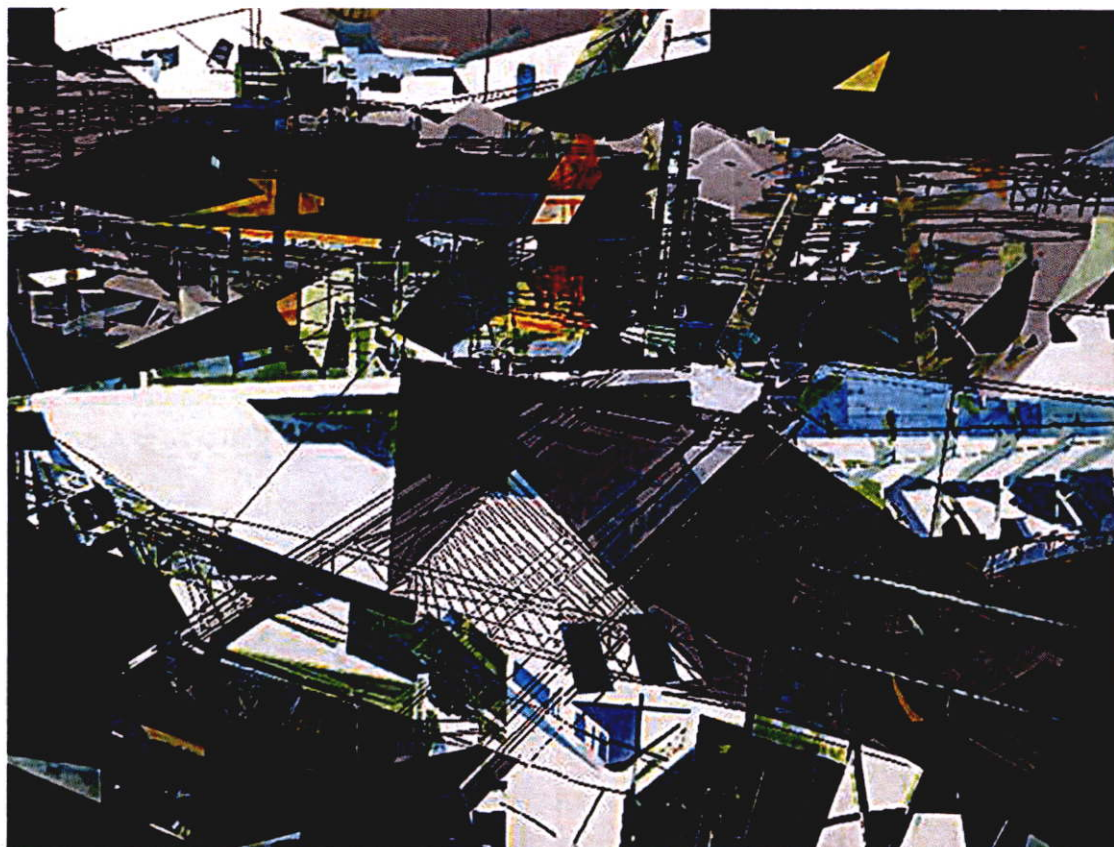
ผลงานศิลปะ

ชื่อทัศนียภาพใหม่ I, 2556

เทคนิค อะคริลิกบนผ้าใบ , ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด 120 x 140 ซม.

ชื่อผลงาน ทศนิยมภาพใหม่ II, 2557
เทคนิค อะคริลิคบนผ้าใบ , ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
ขนาด 140 x 180 ซม.

ชื่อผลงาน ทัศนียภาพใหม่ III, 2557
เทคนิค อะคริลิคบนผ้าใบ , ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม
ขนาด 150 x 180 ซม.

ชื่อผลงาน ทศนียภาพใหม่ III, 2557

เทคนิค อะคริลิคบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 190 ซม.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวณัททัย สุทธิประภา
วัน เดือน ปีเกิด	24 สิงหาคม 2535 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	47/853 หมู่บ้านเคซีการ์เด็นโฮม ถนนนิมิตใหม่ แขวงสามวาตะวันออก เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ 10510
ประวัติการศึกษา	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา ๒ ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2555 ร่วมแสดงงานโครงการนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยสัญจร ครั้งที่ 2 ที่จังหวัด ภูเก็ต
- 2556 ร่วมแสดงงานโครงการนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยสัญจร ครั้งที่ 3 ที่จังหวัด เชียงใหม่
- 2557 ได้รับทุนจากกองทุนส่งเสริมการศึกษาฯ มูลนิธิรัฐบุรุษพลเอกเปรม ติณสูลานนท์